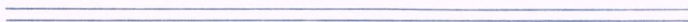

VÄINÖ LEHTONEN

ONGELMIEN
SEURASSA

III

ONGELMIEN SEURASSA

III

PDF-tiedosto on skannattu vuoden 1961 painoksesta.
Taustalla olevaan hakukelpoiseen tekstiin on saattanut
jäää alkuperäisestä poikkeavia kohtia.

Ilmiselviäkään painovirheitä ei ole korjattu.
(Ks. J. R. Hannula, *Kristosofian Polulla II*, s. 304.)

Lahdessa heinäkuussa 2015
Jaakko Kesävuori

ONGELMIEN SEURASSA

III

Kirjoittanut

VÄINÖ LEHTONEN

Tampereella 1961 — P. E:n Kannatusliitto

TAMPEREELLA 1961
TAMMER-PAINO Oy

Kristosofisen elämän ymmärryksen levittämis-työssä on erääksi työmuodoksi muodostunut kysymystilaisuudet. Niinpä allekirjoittanutkin ryhtyi muutamien kristosofien kehoituksesta vastailemaan kirjoitettuihin kysymyksiin. Vastaukset ovat tulleet kirjoitetuiksi muistiin ja olen ne korjaten kirjoittanut uudelleen. Näin syntyivät kirjaset "Ongelmien seurassa" I ja II. "Ongelmien seurassa" kolmas nide lähtee tässä suorittamaan tehtävänsä. Toivon, että tämäkin nide puutteellisuudestaan huolimatta kykenisi valaisemaan etsivää sielua.

Tampereella elokuussa 1961

V ä i n ö L e h t o n e n

Kysymys: "Christosophian peruskysymyksiä II" kirjassaan Pekka Ervast selvittelee, että Jeesus lupautui jo aikojen aamuna suureen tehtäväänsä ja lupasi pysyä aivan kuin ulkopuolella tätä ihmiskuntaa, kuitenkin kokien ihmisten elämää, pysyäkseen puhtaana tätä suurta kosmillista tapahtumaa varten. Miten tämä on ymmärrettävissä?

Vastaus: P.E. kertoo, että hänelle tuli välttämättömäksi päästä selville, mikä oli Jeesus Kristuksen menneisyys ja hänen asemansa Valkoisessa Veljekkunnassa. Kun hän nöyränä kysyi Jeesukselta, mikä on Sinun historiasi, niin hänelle selvisi, että Jeesuksen menneisyys liittyy ainutlaatuisesti ihmiskunnan historiaan. Käänteentekevä tapahtuma oli tulossa ja sitä valmisteltiin näkymättömissä maailmoissa, Kristuksen, Jumalan rakkautea tuli inkarnoitua. Jumalien neuvostoissa keskusteltiin, kuka ottaisi sellaisen tehtävän, että ruumistuttaisi rakkauden. Eräs sielu lupautui tähän tehtävään. Hän oli siihen suuntaan valmistautunut. Koska kysymyksessä oli ensimmäinen tapahtuma ihmiskunnassa, niin siihen täytyi erikoisella tavalla valmistautua. Tämä ihmis-

sielu ei ollut tämän luomispäivän kasvatti, vaan hän oli jo edellisissä luomispäivissä kehittynyt ihmiseksi, maapallon toisessa jälleensyntymässä, aurinkokaudessa. Hän otti tehtäväkseen tuoda Kristuksen maan päälle. Hän ruumistui maan päälle jo silloin, kun tämä ihmiskunta oli vielä lapsen asteella ja sai ”nahkavaatteensa” kolmannessa juurirodussa. Sen jälkeen hän jäi taivasmaailmoihin ja sieltä seurasi ihmiskunnan kehitystä. Hän ei saanut olla mukana täällä ruumistuneena, sillä jos hän olisi ollut fyysillisesti kokemassa ihmisten elämää, niin hän ei olisi voinut säilyä puhtaana astiana Kosmille Kristukselle. Siksi hän jäi taivasmaailmoihin, kieltäytyen inhimillisistä nautinnoista ja kokemuksista. Hän koki siellä inhimillistä elämää eräiden maan päällä olevien ihmisten välityksellä. Eräs sellainen sielu oli Gautama Buddha, joka oli hänelle erikoisen rakas.

Kun tuli aika tuon valmistuneen sielun — Jeesuksen — ruumistua Palestiinassa, niin hänellä ei ollut minkäänlaista karmaa. Siksi hän ei voinut syntyä ilman muuta maan päälle. Elämällä on omat lakinsa, niitä ei voi kukaan kiertää. Mutta se mahdollisuus oli, että hän ottaisi jonkun toisen ihmisen karman päälleen, sellaisen ihmisen, joka oli yhteistyössä Jeesuksen kanssa ja samalla korkealle kehittynyt sielu. Eräs itämainen vihitty, Shankaraatshaarja, otti vaikean tehtävän. Hän tappoi itsensä nälkään eräässä luolassa, jotta hän saisi sellaisen karman, jonka voisi luovuttaa tulevalle opettajalle. Jeesus Kristus otti tämän Shankaraatshaarjan karman kantaakseen.

Elämässä on sellainen laki, että itsemurhaa seuraa karmana väkivaltainen kuolema. Siksi Jeesuksen karmassa oli sellainen mahdollisuus, että hän tulisi tapetuksi. Sellainen kohtalo olisi tietenkin voitu välttää, jos oppilaat olisivat ymmärtäneet Jeesusta kyllin hyvin. Mutta kuten evankeliumissa näkyy, oppilaat vähän haparoivat. Mestarille kävi niinkuin kävi, sillä karman johto oli vielä silloin tämän maapallon johtajalla, saatanalla.

2

Kysymys: Lapsena osasin varmasti kysyä. Mistä johtuu etten enää osaa sitäkään?

Vastaus: Se johtunee siitä, että ihminen on lapsena herkempi tajuamaan niitä kokemuksia, joiden läpi hän on käynyt entisissä ruumistuksissa. Onhan ymmärrettävää, että meissä herää totuuden etsimisen, Jumalan etsimisen halu voimakkaana siksi, että olemme ennenkin siihen suuntaan pyrkinneet. Kun se herää ja vaikuttaa niin voimakkaana, että jaksamme olla esim. tällaisessa työskentelyssä mukana vuosikausia, niin se jo todistaa, että meillä on menneisyyden kokemukset takanamme. Lapsi muistaa näitä kokemuksia herkemmin kuin aikuinen. Kun ihminen vanhenee, niin vanha karma alkaa nousta ja muisti menee kuin sumuun. Etsimisen halukin voi himmetä. — Mutta karma voi olla myös viisaampi kuin ihminen itse ja kouluuttaa ihmistä. Ei pelkkä etsiminen ja kysyminen vie pitkälle. Siksi elämä voi asettaa sel-

laiseen tilanteeseen, että täytyy ryhtyä tekemään jotakin rakastamansa asian puolesta. Tekojen kautta palautuu entisyys nykyisen persoonallisuuden vereen, se puhkeaa kykyinä ja taipumuksina. Siinä mukana palautuu myös kyky etsiä ja kysyä. Uusi luonnonvoima vaikuttaa lisäksi teoissa sillä tavoin, että yksilöt ja kansat on asetettu tuomiolle. Kysytään teoissa ratkaisua. Ei enää riitä kauniit puheet eikä ovela diplomatia, vaan kansojenkin täytyy teoissa näyttää, tahtovatko ne elää vai kuolla. — On opittava tekemään jotakin ihmisyyden puolesta.

3

Kysymys: Ymmärrän, että minulla on karmallinen sairaus. Voinko hakea lääkärin apua, vai siirtääkö se vain Karman suorittamista, vai voinko lunastaa karmaani henkisellä pyrkimyksellä, mikäli sitä osaan?

Vastaus: Henkisessä työssä on kaikkien pulmien lopullinen ratkaisu. Vaikka meidän pitääkin turvautua mm. sairauksissamme tämän maailman keinoihin, kun emme saa ruumiissamme olevia taipumuksia hetkessä pyyhkäistyä pois, niin sairauksienkin syyt voidaan poistaa vain henkisellä elämällä. Onhan meillä oikeus ja velvollisuuskin yrittää pysyä terveenä niillä keinoilla kun on käytettävissämme. Mutta se on vain tilapäisratkaisu. Lopullinen vapaus on henkisessä elämässä, olkoon kysymys mistä vapaudesta tahansa, vaikkapa karmallisten sairauksien taakasta vapautumisesta. Vuorisaarnan elämää elämällä ja sen puolesta työtä tekemällä tulee karmakin voite-

tuksi. J.R. Hannulalla oli tapana sanoa, että kaikki muut seikat tulevat sen ohella ratkaistuiksi vähemmällä puuhalla. Pekka Ervast sanoi eräässä tilaisuudessa: "Katso, minä sanon teille salaisuuden: etsikää ensin Jumalan valtakuntaa, niin kaikki muu seuraa siinä mukana". Totuuden etsiminen tulisi olla numero yksi ja kaikki muu vasta numero kaksi. Karmalliset velvollisuudet on täytettävä viimeistä piirtoa myöden, niitä ei pidä laiminlyödä, mutta ei pidä ottaa uusia maallisia velvollisuuksia.

4

Kysymys: Johtuuko tuomitseminen tietämättömyydestä?

Vastaus: Osaksi se voi johtua tietämättömyydestäkin. Mutta toisaalta, vaikka tietäisimme ja ymmärtäisimme, että tuomitseminen on pahasta, niin, jos meissä on tuomitsemisen halua, nautimme tuomitsemisesta. Luonteessamme on kaikenlaisia virheitä. On ylpeyttä, arkuutta, närkästymisen halua. Samat viat näemme helposti toisissa ja loukkaannuttuamme tulee heitetyksi tuomio toisen yli. Mutta vioistamme huolimatta täytyy vain pyrkiä ja etsiä, jotta Jumala lopulta löytyisi. Ihmiskunnan läksy on se, että täytyy oppia kestäämään kaikissa vaikeuksissa. Kestokykymme avulla kykenemme opettamaan enkeleitäkin, toisten planeettojen asukkaita.

Kysymys: Mistä johtuu, ettei pidä ryhmässä mukanaoloa tärkeämpänä kuin muita harrastuksia? Onko syy epäluottamuksessa Mestarin opetukseen?

Vastaus: Se johtuu ehkä siitä, ettei ole tarpeeksi kypsynyt olemaan mukana. Henkiseen elämään tulee kasvaa ja kypsyä ja se vie aikansa. — Kristillisissä yhdyskunnissa näemme sellaisenkin ilmiön, että pitäisi tehdä käännynnäisiä. On luonnollista, että kun meillä on henkinen harrastus, niin tahtoisimme saada toisia-kin ymmärtämään vakaumustamme. Silloin on lähellä käännyttämishalu. Kristilliset uskonsodat ovat käännättämisvimman aikaansaannoksia. On sanottu niinkin, että käännättämisvimma luo näkymättömään maailmaan aivankuin suuren hämähäkin, joka kutoo verkkoja toisten ihmisten ympärille. Siksi pitää löytää henkisessä työssä toisenlainen asenne. Pitää olla kuin kynttilä pöydällä, joka valaisee, ei pakota ketään, mutta näyttää tietä. Pitää olla, kuten P. E. sanoo, niinkuin lapsi Malmilla, joka näyttää tietä Helsinkiin. Sellaiseksi pitäisi kasvaa. — On paljon ihmisiä, jotka käyvät esim. näissä kristosofisissa esitelmissä, ovat tilanneet aikakauslehteämme, mutta eivät toistaiseksi tule mukaan ryhmätilaisuuksiin jne. Täytyy vain odottaa ja toivoa, että he itse tutkisivat tätä elämänymmärrystä niin kauan, että totuus selviäisi heidän oman työnsä kautta. Sellainen löytö on aitoa. Päähän pöntetty usko on kuin vesi, jota kannetaan tyhjään kaivoon, ei se siellä pysy. — Kun osaisi olla

niinkuin kynttilä, joka aina valaisee, niin itsekin tulisi valoisammaksi ja osaisi lämmittää. Sitä tietä kasvaksi luottamus niihin suuriin Opettajiin, jotka tämän sanoman ovat maailmaan tuoneet.

6

Kysymys: Onko ajatuselämän hillitseminen naisella heikompaa kuin miehellä, ja entä luova työ?

Vastaus: Helena Blavatsky kirjoitti Salaisen Opin, jättiläisteoksen. Se on niin tietorikas, että kouliintuneetkin ihmiset saavat vaivata päätään, perehtyäkseen sen salaisuuksiin. Tämä tapaus ei todista naisen älyä heikommaksi. Voihan luovan työn teko olla naiselle yhtä luonnollista kuin miehellekin, sillä meitä on monenlaisia. On miesmäisiä naisia ja naismaisia miehiä. Meidän täytyy ajatella olevamme ihmisiä, ennen muuta ihmisiä. Ihmisinä meidän pitäisi opetella ilmentämään ihmisyyttä. Ja ensimmäinen aste ihmisyyden ilmentämisessä on, ettemme riitele ja ettemme toinen toisiamme tapa. Sotimattomuus on veljeyden lähtökohta. Kun pitää kiinni tappamattomuudesta, niin ei lankea samaan ansaan kuin eräs okkultisti, joka julisti, että kyllä sodassa tappaminen on luvallista, kun ei suutu. — Sotimattomuus on ensimmäinen askel ihmisyyttä kohti.

7

Kysymys: Kun aikamme sivistys ja virallistunut kristillisuus pyhittää sodan, niin eikö sen, joka ha-

luaa palvella ja auttaa ihmisyyden kasvua, pidä pois-
taa nimensäkin niitä edustavien laitosten kirjoista?

Vastaus: Kansalaisella ei ole valtuuksia pyyhkiä nimeään virastojen kirjoista, mutta oman asenteensa hän voi muuttaa ja ottaa päälleen sen ristin, mikä siitä seuraa. Ei liioin voi mennä sanomaan toiselle, että tee nyt noin taikka näin, sillä ihmisen pitää itse miettiä niin kauan, että ratkaisee sotakysymyksen ja menettelee sitten niin kuin hänen järkensä ja omatuntonsa sanoo. Nämä yhteiskunnat ovat vielä sellaisia, ettei täällä ole elämisen oikeutta muilla kuin murhaajilla, kuten J. R. Hannula tilanteen määrittelee. Ken kieltäytyy tappamasta sodassa, leimataan rikolliseksi. On kahdenlaisia rikollisia. Toisia tuomitaan taposta, toisia siitä syystä, etteivät tapa. Niin ristiriitainen on tämä yhteiskuntamoraali. Sitä jäyttää järjen köyhyys.

8

Kysymys: Olisiko mitään apukeinoa siihen, että kun on esim. matkalla, siis poissa kotoaan, niin ei tahdo millään keinolla saada unta?

Vastaus: Unettomuuden syyt ovat monet. Se voi olla vaikkapa karmallinen risti. Kun muut keinot eivät auta, niin täytynee turvautua tämän maailman apukeinoihin, unilääkkeisiin. Pitäisi kuitenkin yrittää saada selville se sielullinen syy, mikä unettomuuden aiheuttaa. Syitä on monenlaisia. Joku on pilannut itsensä esim. huonolla elämällä, toinen saattaa olla

muuten sielullisesti rikkinäinen. On sellaisia asioita, jotka kiusaavat ja karkoittavat unen. Ajatukset pyörivät noiden kiusallisten asioiden ympärillä ja uni pakenee. Pitäisi oppia luopumaan aineellisista kiintymyksistä ja keskittyä henkiseen elämään. Eräs kertoi saaneensa avun unettomuuteensa siten, että nousi yöllä syömään. Hän varasi illalla lasin maitoa ja happaman voileivän. Yöllä valvoessaan hän nousi syömään ja sen jälkeen sai unta.

9

Kysymys: Opetetaan, että kun on yhtynyt korkeampaan minäänsä, niin persoonallisuus tulee kuole mattomaksi ja seuraavassa jälleensyntymässä syntyy samana persoonallisuutena. Pyytäisin tarkempaa selitystä.

Vastaus: Me olemme sielullisestikin kuolevaisia. Kuoleman jälkeen meistä riisutaan asteettain sielulinenkin puoli. Ensin heitämme tämän fyysillisen ruumiin pois ja sen jälkeen melko pian eetterisen kaksoispuolen, jos kuolema tapahtuu normaaliin tapaan, ilman väkivaltaisuutta. — Kuoleman hetkellä ihminen menee kahtia. Korkeampi minä joutuu devakhaaniin ja ihminen elää alemmassa puolellaan kii rastulessa, kärsien vikansa ja heikkoutensa. Kiirastulessa niitä ei voi tyydyttää, joten ne palavat pois. Sen jälkeen vainaja joutuu persoonalliseen taivastilaan, jossa hän saa nauttia kaikesta siitä onnesta, ilosta ja autuudesta, mitä hän suinkin oli osannut elämän-

sä aikana kuvitella. Kunnes hän lopulta kyllästyy onneensa ja nukkuu pois. Hän herää hetkeksi korkeampaan minäänsä devakhaanissa ja syntyy uutena persoonallisuutena maan päälle. — Ihmisen sieluelämäkin kuolee täten asteettain kuoleman jälkeen. Mutta elämän tarkoitus on, että meistä tulisi kuolemattomia. Kuolemattomuus alkaa sisästäpäin. Kun Kristus, mikä meissä on aivankuin sikiötilassa, syntyy, niin silloin tapahtuu Jumalan ja ihmisen yhtymä. Sanotaan, että korkeampi ja alempi minuus silloin yhtyvät. Tämä persoonallinen päivätaajunta yhtyy siihen jumaltietoisuuteen, mikä meissä on toistaiseksi pimennossa. Tällöin syntyy uusi ihminen niinkuin apostoli sanoo. Se uusi ihminen on Jumalan mukaan luotu. Kun Kristus syntyy, tulee ihminen persoonallisuutena kuolemattomaksi. Se persoonallisuus säilyy kuoleman jälkeen, eikä hajoa. Kun Kristus syntyy ihmisessä, niin hän elää taivastilassa jo fyysillisen elämänsä aikana ja sama taivastila jatkuu myös kuoleman jälkeen. Kun hän syntyy uudelleen, niin hän syntyy entisenä persoonallisuutena, vaikka hänellä on uusi ruumis. Tällaisen ilmiön tapaamme esim. apostoli Paavalissa. Hän koki Damaskon tiellä Kristus-syntymän. Kun hän syntyi uudelleen, niin hän on erikoislaatuisen voimakas työntekijä, Paavalin kaltainen. Tämän nojalla saatamme ymmärtää sitä P. E:n lausetta, jonka hän lausui vuoden 1934:n R-R:n vuosikokouksessa: ”Paavali on syntynyt uudelleen, hänellä on uusi ruumis, hän on mukana tässä työssä, jota me olemme tekemässä”.

Paavali oli siis mukana jälleensyntyneenä P. E:n johtamassa uskonpuhdistustyössä vuonna 1934. Uskonpuhdistustyö on nyt käynnissä.

10

Kysymys: Luuk. 10 : 17. Jeesuksen 10 opetuslasta palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden". Silloin Jeesus sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman". Ja jatkaa: "Katso minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpiooneja ja kaikkea vihollisen voimaa eikä mikään ole teitä vahingoittava". Vaikuttikohan saatanan lankeaminen jotenkin opetuslasten toimintaan? Vai mitä Jeesus mahtoi tarkoittaa?

Vastaus: Jeesus tarkoitti nähtävästi sitä, että hänen Jordankastekokemuksensa oli sellainen Kosmillishenkinen saavutus, joka teki suursiivousta näkymättömissä maailmoissa. Sehän tapahtui astrologisesti katsoen auringon viikolla, jolloin ylienkei Mikael oli ottanut johdon Rafaelilta, Marsin hallitsijalta. Siinä suursiivouksessa saatanan valta heikkeni näkymättömissä maailmoissa. Johanneksen Ilmestyskirjassa kerrotaan, että se enkeli, jota sanotaan Saatanaaksi ja Perkeleeksi ja joka on koko maanpiirin villitsijä, heitettiin alas taivaasta maan päälle ja se asettui meren hiekalle. Tämä kuvaus on samalla ennakkonäkemyks, tulevaisuuden kuva, joka liittyy, ei

ainoastaan Jeesus Kristuksen saavutukseen, vaan ratkaisevasti siihen, jota on nimitetty Kristuksen toiseksi tulemiseksi, siis meidän aikamme tapahtumiin. Pekka Ervastkin puhuu tästä kirjassaan "Ihmisyyden uskonto". Hän sanoo, että tapahtui suursiivous näkymättömissä maailmoissa, kun ylienkei Mikael otti vallan käsiinsä viime vuosisadan loppupuolella. Samaan aikaan päättyi vaikein aika Kali Juugassa, pimein aikakausi. Nyt kukistettiin lopullisesti Saatanan, tämän maailman jumalan, tämän maapallon hallitsijan valta näkymättömissä maailmoissa. — Täytyy muistaa, ettei Saatana ole mikään sarvipäinen enkeli. Jobin kirjakin sanoo, että Saatana istui jumalien neuvostossa, jossa keskusteltiin ihmisten kohdaloista. Saatana on korkea enkeliolento. Hän on saanut vaikean tehtävän kasvattaakseen tätä ihmiskuntaa kärsimyksen koulussa. Mutta kun aika tuli, niin Saatanakin alkoi vapautua. Hän vapautui nyt ainakin näkymättömäin maailmain hallitusvallasta. Sieltä hänet heitettiin alas. Hän asettui asumaan meren rannalle, sillä hänen aikansa on lyhyt. Se on kuvaa-vasti sanottu. Sillä kuvataan sitä, kuten näemme omin silmin ihmiskunnan elämästä, että maailmassa riehuvat nyt kaikki pahat voimat. Ei ole ennen ollut tällaista aikaa maapallon historiassa. Militarismen helvetti uhkaa niellä koko ihmiskunnan. On keksitty hirvittäviä sota-aseita. Ne ovat ihmisten keksimiä. Emme voi niiden keksimisestä syyttää sarvipäistä Saatanaa, tai että joku henkiolento olisi sanellut, miten atomipommit keksitään. Kyllä ne ovat ihmisten keksintöjä. Mutta jotkut

ihmiset ovat joutuneet välikappaleiksi niille mustille voimille, joita on heitetty alas maan päälle. Pelastus on nyt siinä, että on teoissa ratkaistava sotakysymys. Ei riitä lupaukset ja kauniit puheet, vaan on tultava tottelemattomiksi tämän maailman auktoriteeteille. — Kyllä Jeesuksenkin päivinä jo tapahtui suursii-vous näkymättömissä maailmoissa, mutta se ei ollut siten ratkaiseva kuin nykyään. Jeesus puhui siitä. Hän näki Saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salämän.

11

Kysymys: Onko onni sisäisen elämän taimi silloin, jos kätkee tuon kalleimman helmensä järjen maa-perään? Vai onko onnellinen se, joka siunaa elämänsä sekä ilot että kyyneleet?

Vastaus: Pitää pyrkiä siihen, että osaa olla onnel-linen kaikissa tilanteissa. Elämä ei kouluuta meitä ainoastaan siten, että se asettaa tiellemme kai-kenlaisia vaikeuksia ja kärsimyksiä, kamppaillak-semme niiden kanssa. Koettelemukset tulevat toises-sakin muodossa, esim. rikkautena. Rikkaus voi tuot-taa monta unetonta yötä. Pitää pohtia, millä tavalla saisi kaiken omaisuutensa kätkettyä niin, etteivät varkaat sitä saalistaisi. Kyllä varallisuus panee ihmi-sen ennen muuta sisäiselle koetukselle. Se nostaa hel-posti kunnian tunnon. Kun on rahaa, niin tuntee ole-vansa muita ihmisiä parempi. — Elämä kouluuttaa ihmistä monella tavalla ja on kuin joku peikko katse-lisi vieressä ja arvostelisi, miten hän nyt suhtautuu

tuohon ja tuohon.pulmaan. Siksi meidän täytyy kouluuttaa järkeämmekin niin, että aina osaisimme olla hereillä kaikissa tilanteissa. Tulipa sitten hyvää taikka pahaa niin ymmärtäisimme, että se on lahja elä-mältä ja meidän pitää osata olla onnellisia kaikkien vaikeuksien ja ilojen keskellä.

12

Kysymys: Eikö luusto ole tahdon symboli? Jos on esim. lapsesta asti ollut huonot hampaat, niin onko se merkki heikosta tahdosta? Tuntuu, että on sitkeyttä, velvollisuuden tuntoa, kärsivällisyyttä ja peräänantamattomuutta vaikeuksien tullessa, mutta sitten tuntuu kuitenkin, että tahto on heikko.

Vastaus: Paavalikin kirjoitti seurakunnilleen, että tahto on hänellä heikko. Hän kyllä ymmärtää toisin, mutta tekee toisin. Hänen kohdallaan asia tietenkin oli niin, että hän puhui opetuksiksi oppilailleen. Heikkous oli oppilaissa. Paavalin oma elämä osoittaa, ettei hän suinkaan ollut heikkotahtoinen. Hän jaksoi pysyä ristintpuulle saakka uskollisena sille elämäntehtävälle, jonka hän otti suorittaakseen. Mutta hänen oppilaissaan oli horjuvaisuutta. — Tässä kysytään onko luusto tahdon symboli. Tavallaan on. Tahto on tekemisissä kuoleman kanssa esim. siten, että se Isän tie, joka meidän päivinämme on avattu, asettaa kuolemankysymyksen ratkaistavaksi. Isän tie keskittyy neljännen käskyn, pahan vastustamattomuuden ympärille. Kuoleman symbolit, luusto, tulee

meidän ruumiissamme näkyviin viidessä kohdassa, jaloissa ja käsissä kynsinä ja suussa hampaina. Se antaa sellaisen opetuksen, että tämä viides juurirotu, missä me nyt elämme, on siitä erikoinen, että meidän on nyt ratkaistava kuoleman kysymys. On kuljettava elämän tietä, on tehtävä henkistä työtä ja on opittava syömään elämän puusta.

13

Kysymys: Vaikka kieltäytyy ajattelemasta huonoja ajatuksia, niin kuitenkin niitä aina vain nousee. Johtuuko tämä sydämen puhdistamattomuudesta?

Vastaus: On sanottu, että sydämen kyllyydestä suu puhuu. Kun sieluelämä on ladattu huonoilla ajatuksilla, niin ne purkautuvat. Mutta se opetus on annettu, että pitäisi opetella sieluelämän hallintaa ja se alkaa ajatuksista. Ei pelkkä tunteitten puhdistus suoralta kädeltä onnistu sentähden, ettei ole tunnetta, johon ei liity ajatus. Niinikään tahdon toimintaan liittyy ajatus. Kun tahtoo jotakin tehdä, niin siinä on ajatus mukana. Siksi on opetettu, että pitää oppia ajatuksiaan hallitsemaan. Siinä auttaa joka-päiväinen mietiskely. Pitää oppia hiljentymään joka päivä rukousmietiskelyyn, vaikkapa mietiskelyaika olisi lyhytkin hetki. Mutta mietiskelyllä täytyy olla oikea suunta. Ei riitä se, että me ajattelemme esim., että pallo on pyöreä tai tulitikku noin pitkä. Vaikka mielessämme olisi kuinka kiinteä kuva noista esi-

neistä, niin ei se nosta meitä ihmisinä ylöspäin. Mutta kun keskitymme esim. hyvyyteen ja mietiskelemme tahtoperäisesti, millä tavalla hyvyys saisi meissä muodon, niin siinä on mietiskelyaihe, joka kasvattaa hyvyyttä. Se auttaa suoristautumaan Vuorisaarnan käskyjen mukaiseen elämään. Ajatus ei ole yhtäkkiä ohjattavissa. Se on kuin Hiiden hirvi, se laukkaa milloin minnekin. — Ajatusten hallitseminen vaatii paljon työtä ja vaivaa. Mutta on sanottu, että ihmisen tehtävä on se, että hän oppii ajatuksiaan hallitsemaan. Elämä tällä maapallolla on nyt kääntynyt ns. nousevalle kaarelle, joten koko ihmiskunnan kehitys on suunnattu ylöspäin. Elämme tuomiokaudessa. On käynnissä ihmiskunnan kahtiajako ja väkivalta ja sota on tuomittu käytäntöön kelpaamattomaksi. Sen tilalle on julistettu uusi uskonto, ihmisyyden uskonto. Sen omaksuminen vaatii työtä ja työntekijöitä. Työntekijöitä tulee vain sillä tavalla, että kasvamme uuden uskonnon henkeen. Otamme kiinni ajatuksistamme ja ohjailemme ne tämän työn pariin. Siinä työssä itsekin kouliinnumme ja kasvamme ja opimme yhä enemmän tekemään jotakin ihmisyyden puolesta. Näin autamme pieneltä osaltamme niiden Jumalan poikien työtä, jotka yrittävät ihmiskuntaa nostaa.

Kysymys: Mistä johtuu, että melkein joka yö näkee unta ja hyvin usein muistaa unensa ja osaa unis-

saan järkevästikin toimia? Mutta joskus tulee sellainenkin uni, jossa on pelko siitä, että myöhästyy jostakin kristosofisesta tilaisuudesta tai on matkalla ja pelkää myöhästyvänsä junasta. Mutta jos päivällä nukahtaa vaikka vain puoleksi tunniksi tai vähemmäksikin ajaksi, niin voi nukkua niin syvään, ettei muista herättyään edes päivän hetkeä ja tehtäviään.

Vastaus: Ehkä se on alitajuinen muistutus: ei pitäisi myöhästyä henkisestä työskentelystä. Kun alkaa harjoitella mietiskelyelämää niin huomaa, että unielämäkin muuttuu. Alussa näkee kaikenlaisia unia, sellaisia, jotka ovat sangen hämäriä, hataria ja häilyviä. Vähitellen unielämä alkaa kirkastua ja siihen tulee värejä ja kaikenlaista elämää. Unet tulevat selviksi. Allekirjoittanut eli sellaisen vaiheen, että unielämä muuttui niin todelliseksi, etten aina ollut täysin selvillä siitä, oliko joku muistikuva eilisen päivän puuhista vaiko unikuva. Arvostellessani niitä erehdyinkin toisinaan. Sellainen tila ei ole toivottavaa, se on heikkoutta, mutta ei sitä kovin kauan kestänytään. Oli kuitenkin sellainen vaihe, että tämä päivätajunta ja unielämä menivät kuin yhteen. Sitten tuli aika, etten näe unia juuri koskaan. Ei tuo unien näkemättömyys tarvitse merkitä sitä, että on nukkuessaan toimeton. Kyllä me olemme toimeliaita unimaailmassa, puuttuu vain silta fyysillisen muistin ja unimaailman väliltä. Sillan puuttuminen on suuri siunaus sentähden, ettei tarvitse päiväelämässään pohtia niitä asioita, joihin yölläkin on tilaisuutta ja aikaa.

Kysymys: Vaikka ihminen luottaa siihen, että tietäjillä on tieto kuolemanjälkeisestä elämästä ja jälleensyntymisestä, hän vailla omaa tietoa tuntee olevansa kuin tyhjän varassa. Miten elämä rankaisee tällaista epäilijää?

Vastaus: Epäily on uskon edelläkävijä. Jos ilman asioihin syventymistä uskomme jälleensyntymisen ja kuolemanjälkeisen elämän, on se sokeaa uskoa. Kristikunnassa usko on sokeata totenapitämistä. Uskotaan: Jeesus oli Jumalan ainoa poika ja me ihmiset olemme syvälle langenneita, epäonnistuneita olentoja. Jumala kirosi koko ihmissuvun. Kuitenkin Jumala lähetti ainoan poikansa, jotta ihmiset hänet tappaisivat ja pelastuisivat uskomalla Golgatan veriuuhriin. Tällainen usko ei perustu tietoon. Se että Jeesus tapettiin Golgatalla, on historiallinen tapahtuma, joka voidaan todistaa, jos on tarpeelliset historialliset tiedot. Mutta se väite, että Hän kuolemalla ristinpuulla pelasti ihmiskunnan synneistä, on jumaluusopillinen väite ja siitä voidaan olla eri mieltä.

Ihmisen pitää olla terve epäilijä, joka ei usko mitään ilman muuta, vaan tutkii ja tekee työtä asioiden ymmärtämiseksi. Terve epäily ei ole sitä, että kieltää kaiken. Epäilijänä hän tutkii kirjallisuutta ja omaa itseään. Vähitellen, työn ja ponnistuksen seurauksena herää usko. Itseään tutkimalla selviää useita merkisyyksiä. Esim. ihminen, joka ei ole koskaan uskonut omaavansa taiteellisia taipumuksia, tuntee

jonain hetkenä tarvetta maalata ja ihmeekseen hän huomaa, kuinka taulu syntyy hänen käsissään. Tai yhtäkkiä puhkeaa runosuoni. Sellaisten kykyjen olemassaolosta hänellä ei aikaisemmin ollut tietoa. Mistä nämä kyvyt ja taipumukset ovat tulleet, elleivät ne ole mermeisyydessä hankittuja. Erilaiset kyvyt ja taipumukset ovat parhaita todisteita jälleensyntymisen todellisuudesta. Tutkimalla selviää, että elämä olisi järjetöntä, ellei ihminen jälleensyntyisi kasvaakseen ja kehittyäkseen. Niinhän kaikki luonnossa jälleensyntyy. Talven jälkeen saapuu kevät, kesä ja syksy uudelleen ja uudelleen. Yötä seuraa uusi aamu, päivä ja ilta. Kerraten etenee elämän kehitysrytmi... Kun tutkii ja etsii, toteutuu Mess-tarin lupaus: "Pyhä Henki valaisee teidän ymmärryksenne". Siten usko johtaa tietoon.

16

Kysymys: Kristosofisten esitelmien kirjoittaminen ja esittäminen tuntuu toisinaan vaikealta ja työnteikaiselta. Mistähän se johtuu?

Vastaus: Esitelmätyö on aivankuin ruuanlaittajan puuhaa. Kirjoissa on viisaitten tieto hajallaan. Sitä on tutkittava ja koottava ja valmistettava nautittava ruoka, esitelmä. Näin tulee asia monipuolisesti valaistua. Kristosofinen elämänymmärrys käsittää koko elämän, siksi se on laaja ja monivivahteinen. Vaikka olemme kahlanneet koko alan kirjallisuuden läpi, niin aikanaan, ehkä kymmenen vuoden kuluttua

tajuamme, ettemme ollutkaan ymmärtänyt, mistä oikein on kysymys. Esitelmä on tavallaan asioitten kertaamista. Esitelmän tekijäkin tulee perehtyneeksi asiaan perusteellisesti. — Voihan joku kuvitella, että esitelmän pitäminen käy helposti, senkun nousee puhumaan. Mutta ei esitelmä ole pelkkää juttelua. Täytyy tehdä työtä, jotta osaa esittää sanottavansa. J. R. H. sanoi kerran tästä asiasta: Eihän esitelmällä olisi mitään arvoakaan, ellei sen esittäminen olisi vaikeata.

17

Kysymys: Miten voitaisiin jumalallisen elämän kannalta katsottuna ymmärtää ihmiselle uskotun puhekyvyn oikeata käyttöä?

Vastaus: Ihminen eroaa eläinkunnasta siinä, että hän osaa ilmentää itseään sanoilla. Puhekyky on ihmisellä siksi, että hän oppisi synnyttämään sanallaan. Paavali sanoi: Minä synnytin teidät Kristuksessa. — Kurkku on luova elin. Kun ihmisestä tulee luova olento, synnyttää hän sanallaan. Kun jossain seuroissa tulee puhuttua turhia, juoruttua, puhuttua paha toisista — vaikkapa mielestämme tottakin — niin rauhoituttuamme on sellainen tunne, kuin olisi pesun tarpeessa. P.E. sanoikin, että ihmisen tulee oppia käyttämään kieltänsä oikein. Vuorisaarnan kolmas käsky neuvo: olkoon teidän puheenne on tai ei, mikä siitä on yli, on vilpistä.

Kysymys: Miten voitaisiin luonnehtia kristosofisen ryhmätyön ihannetta, sen tarkoitusta omassa ajassamme?

Vastaus: Kristosofisessa ryhmätyössä kokoontuu joukko kristosofiasta kiinnostuneita ihmisiä yhteiseen tilaisuuteen. Tällöin tutkitaan jotakin kristosofista kirjaa ja keskustellaan. Tarkoitus on, että näissä tilaisuuksissa pääsisimme sisälle kristosofiseen elämänymmärrykseen. On huomioitava pari tärkeätä seikkaa. Ensiksi, että saavutaan täsmällisesti. Jos on tapana myöhästyä 5 minuuttia, venyy myöhästmisaika helposti niin, ettei yhteistyöstä tule mitään. On opeteltava täsmällisyyttä, jotta päästään oikeaan rytmiin ja opitaan keskittymään.

Toinen muistettava seikka on se, että ryhmäkokouksessa kokoonnutaan tutkimaan kristosofiaa. Siksi tulee jättää maailman asiat oven ulkopuolelle. Koko viikko on muita harrastuksia varten. — Jos nämä ymmärrämme, tulee opiskeluun keskittyminen pääasiaksi, keskittyminen niihin asioihin, jotka ovat ikuisuudesta kotoisin. On opittava keskittymään. Henkissä elämässä keskitytään henkisiin asioihin.

Kysymys: Olen joskus — tosin päivän työstä väsyneenä — unen ja valveen rajoilla ruumiista irtaantuneena, ts. olen ollut leijailemassa huoneen ilmatilassa. Miten tämä on selitettävissä?

Vastaus: Ainakin ymmärrämme, ettei sellainen ole normaalitila, koska emme yleensä noin leijaile. Se voi olla sairaaloinen jälkimaininki vaikkapa edellisistä ruumistuksista. Eetteriruumis eroaa osittain karkeasta ruumiista. Syy voi olla kaukana menneisyydessä. Egyptissä vainaja sidottiin kalman tilaan palsamoidulla ruumiit. Vainaja oli tällöin tietoinen fyysillisestä maailmasta, vaikka olikin sen ulkopuolella. Hän eli kummituksena mukana maisessa elämässä. Tästä on seurauksena mediumistinen taipumus. Ei pidä kiinnittää liiaksi huomiota sellaiseen ilmiöön, vaan tulee keskittyä Vuorisaarnan moraaliin kuten Pekka Ervast on opastanut. Vuorisaarnassa on kaiken terveyden pohja.

20

Kysymys: J. R. H. sanoo kirjassa "Vihkimyksistä" s. 27: "Pekka Ervastissa tuli Jumala kosmillisena Isänä, kaiken takaisin vetävänä Voimana ja Majesteettiutena tähän fyysilliseen tasoon ja ihmisten päivätietoisuuteen. Kaikki tämä on vaikuttanut mullistavasti maapalloomme ja ihmiskunnan elämään. Voimme, oikealla tavalla ymmärrettynä sanoa, että lopultakin 'ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi' ". Kysyisin nyt, kuinka "kaiken takaisin vetävä Voima ja Majesteettius" vaikuttaa tavalisen totuudenetsijän elämässä, päivätajunnessa?

Vastaus: Kun sanotaan, että Jumala kosmillisena Isänä, kaiken takaisin vetävänä Voimana ja Majes-

teettiutena on tullut tähän fyysilliseen tasoon ja ihmisten päivä tietoisuuteen, on se sanottu myös ihmiskunnan kokonaiskehitystä ajatellen. Tuomiokausi on alkanut, osa ihmiskuntaa tullaan siirtämään toiselle taivaankappaleelle. Aurinkokunnan Isä-ryhmän johtaja on ruumistunut fyysilliselle tasolle, olemme jo ylöspäisellä kaarella. Tähänastinen kehitys oli laskevalla kaarella, aineeseen päin. Atlantilainen rotu oli käännekohta. Historiallisesti on nyt se kehityksen kohta, että elämä pyrkii aineesta henkeen päin. Jumala on kaikissa kolmessa aspektissaan laskeutunut aineen maailmaan: Buddhassa järjen valona ajatusmaailmaan, Jeesuksessa Rakkauden voimana eetteritasolle ja Pekka Ervastissa kaiken takaisin vetävänä Voimana ja Majesteettiutena fyysilliseen maailmaan. Isän takaisin vetävä voima kutsuu nyt ihmisiä ihmisyttä kohti. Se on vakava asia sekä yksilöille että kansoille. Kansatkin ovat nyt asetetut kysymyksen eteen: tahdotteko elää vai kuolla. Nyt vaikuttaa uusi luonnonvoima. Sen vaikutus ihmiseen päivätajunnassa on sellainen, että ihmiset pyrkisivät kohti ihmisyttä entistä voimakkaammin.

21

Kysymys: Matt. 5:19 Jeesus sanoo Vuorisaarnan käskyistä: "Sentähden, joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillätavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; mutta joka niitä noudattaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa".

— Kysyisin nyt: jos ne viisi käskyä ovat pienimmät so. vähimmäisvaatimus taivasten valtakuntaan pyrkijöille, niin lienee kai myös olemassa suuremmat käskyt. Mitenkähän näitä ”pienempi” ja ”suurempi” olisi ymmärrettävä?

Vastaus: Mestari puhui kansalle, joka kunnioitti Mooseksen käskyjä suurimpina. Vaatimattomasti Jeesus nimittää omia käskyjään pienimmiksi. Kuitenkin jos tahdomme olla kristittyjä, silloin ne ovat vähimmäisvaatimus.

Kun alkaa seurata Vuorisaarnan käskyjä, havaitsee — niinkuin P. E. on kertonut kokemuksestaan — että ne eivät ole kenenkään keksintöä. Niissä on Kosmillisen Kristuksen henki ja ne johtavat äärettömyyteen. Aluksi ne ovat pienimmät, mutta pohjattomat syvyydessään. Niihin sisältyy arvoja, jotka edeltäkin ovat aavistamattomia.

22

Kysymys: Ystävyiden ”ylevät” ansat saattavat estää henkisen kehityksen. Miten voi kestää?

Vastaus: Kun olemme tässä maailmassa ja elämme tästä maailmasta, meillä voi olla ystäviä, jotka nostavat meidät korkealle. Esim. politiikan avulla voi joku päästä helposti korkeimmalle jalustalle. — Oman kunnian tunteille tällainen tunnustus maailman puolelta on maittavaa ruokaa. — Jumalan etsijän täytyy oppia paljosta luopumaan, oppia keskitty-

mään ihmisyyden aatteeseen. Tulee oppia luopumaan maailman ystävyydestä, jotta jää aikaa ihmisyyden aatteen tutkimiselle.

Kun pyrimme ihmisyyteen, kääntää maailma meile selkänsä ja pilkkaa meitä. Jos tuon pilkan kestäme, niin maailma rauhoittuu aikanaan. Tämä on sitä kahtiajakoa joka koskee tuomiokautta. Ihmiskunta jaetaan näin kahteen joukkoon. Ihminen erottaa itsensä maailmasta. Hän elää kyllä tässä maailmassa, mutta ei tästä maailmasta.

23

Kysymys: Sanotaan: ”Henki rukoilee puolestamme sanomattomilla huokauksilla”. Miten tätä voisi valaista?

Vastaus: Ihmisen kuolematon henki tietää persoonallisuuden hairahdukset. Persoonallisuus on kuin säde hengestä. Ihminen on kuin kellon taulu, josta vain yksi tunti on kerrallaan näkyvissä. Korkeampi minä on suurempi kuin persoonallisuus, se sisällyttää itseensä kaikki jälleensyntymät. Se rukoilee sanomattomilla huokauksilla, että persoonallisuus kulkisi ihmisyyden suuntaan, kuuntelisi omantunnon ääntä. Omatunto varoittaa erehdyksistä. Sen kyky varoittaa, on kotoisin helveteistä ja kiirastulista. Kun ihminen on maan päällä tehnyt erehdyksen, hän on kuoleman jälkeen helveteissä ja kiirastulissa saanut nähdä erehdyksensä ja katunut. Siitä on painunut häneen muisto, joka uudessa ruumistuksessa vaikuttaa omantun-

non varoituksena. Omatunto ei osaa neuvoa, se vain varoittaa pahasta. Mutta ihminen voi valistaa omaatuntoaan noudattamalla Mestarin opetuksia. Siten omatunto oppii myös kehoittamaan hyvään.

24

Kysymys: Jos niin onnettomasti kävisi, että koko elämä maapallolta tuhottaisiin, niin miten silloin käy ihmisminuuksien, kun ei niillä olisi paikkaa mihin syntyä?

Vastaus: Se olisi todella onneton tilanne. Mutta on sanottu, ettei elämä ole niin suunnitelmaton. P. E. sanoo, että kuolema uhkaa maapalloa ja että silloin jaetaan ihmiskunta kahtia. Toiset, ne jotka eivät tahdo luopua väkivallan periaatteesta ja tulla taivasten valtakunnan kansalaisiksi, siirretään toiselle taivaankappaleelle. Toiset jatkavat kehitystään tällä planeetalla. Nyt tuo kuolemanuhka on edessämme. Se on ihmisten aikaansaama. Pelastus on tapahtuneessa Isän voimavuodatuksessa, jossa pahan mahdista on saavutettu voitto niin, että planeetta säilyy.

Meidän on opittava voittamaan kuolema. Se alkaa siitä, ettemme tapa ketään, vaan annamme toisten elää. Siitä syvenee kuoleman voittaminen Vuorisäärnan käskyjen noudattamisella, niin että rakennamme kirkastettua ruumista, josta Paavali sanoi: "Katoavaisuudessa kylvetään, katoamattomuudessa niitetään". Meistä tulee kuolemattomia henkiolentoja.

Persoonallisuuksina olemme vielä kuolevaisia, mutta meissä pitää kasvaa uusi ihminen, joka on Jumalan mukaan luotu.

25

Kysymys: Jos anteeksianto jää suorittamatta jostakin pahasta teosta, niin miten sellaisen voi kuitata karman lain mukaan. Siis jos on tehnyt pahaa, mutta ei ole pyytänyt anteeksi, eikä ole aikomustakaan sitä tehdä?

Vastaus: Silloin ihminen jättää itsensä karman lain alle: tapahtukoon minulle se, jonka olen tehnyt toiselle. Ihminen joutuu aikanaan niin ahtaalle, että nöyrtyy.

26

Kysymys: Miten järki ja usko on yhteistyössä ihmisessä, kansassa ja kosmoksessa?

Vastaus: Usko on tahdon heräämistä. "Usko on näkymättömien tekojen todiste". Kun usko herää, tekee ihminen näkymättömiä tekoja. Tasapaino tunteen ja järjen välillä herättää tahdon, sanoo P. E. Järki on Josef, tunne on Maria ja tahto on Kristus-lapsi. Järki ei saa suosia raakoja ajatuksia, vaan syventyä totuuteen. Sydämen tulee hyväksyä vain ihmisyyttä lähellä olevia puhtaita tunteita. Kun teemme työtä järjen ja tunteen oikaisemiseksi niin, ettei järki hy-

väksy epäinhimillisiä tunteita, eikä tunne hyväksy epäinhimillisiä ajatuksia, niin saavutetaan tasapaino tunteen ja järjen kesken. Silloin herää usko, tahto-elämä, herää usko ihmisyyden voittoon. Uskomme saa aikaan sen, että näkymättömienkin tekojemme kautta maailma ihmistyy. Usko on olemista.

27

Kysymys: Olen ymmärtänyt, että kaikki, mitä tapahtuu fyysillisessä maailmassa, tapahtuu ensin näkymättömässä maailmassa. Miten voi totuudenetsijä ja totuudenetsijäryhmä olla apuna estämässä karman purkautumista tuhoisana, — siis sotia ja lakkoja ym.?

Vastaus: Ihmiskunnan ajatus- ja tunne-elämä on perin epäpuhdasta. Siitä purkautuu epäpuhtautta fyysilliseen maailmaan. Kun luonto väsyä ihmisten pahuuteen, eikä maa jaksa sitä niellä ja sulattaa, niin tapahtuu tuhoisia tulivuoren purkauksia, luonnonmullistuksia ym. Maapallo tympääntyy. Tarvitaan siis vastavoimia, henkisten työryhmien muodostamaa voimaa. Kun henkisten ryhmien jäsenet pyrkivät puhdistamaan omaa ajatus- ja tunne-elämäänsä elämän tahdon mukaisesti, kun he itsekasvatustyössään, tahtoelämässään, rakentavat Vuorisaarnan kalliolle, niin heidän sieluntilansa vähentää näkymätöntä pahaa niin, ettei se pääse tuhoisana purkautumaan.

On totta tuo Somodan ja Gomorran tapaus. Abraham rukoili, että Herra armahtaisi, jos olisi kymmenen vanhurskasta. Mutta ei ollut tarpeeksi oikeamielisiä, eikä kaupunkeja voitu pelastaa.

Henkisten ihmisten työskentely on maan suola ja maailman valo. He edustavat kansan hengitystä. Jos kansan hengitys, henkinen valiojoukko on heikko, lakkaa hengittämästä, silloin kansa tukehtuu. Suomen kansa oli tukehtumaisillaan kansalaisso-dassa.

Henkisen valiojoukon työn ansiosta olemme vielä itsenäinen kansa. Suomella on tehtävä, Suomi on uuden uskonnon kehto. Tällä kansalla on mahdollisuutena uuden sivistyksen luominen. — Suomeen pyrkii syntymään Hengen temppeli, joka on jo näkymättömässä maailmassa. Siihen temppeliin tulevat oppia ottamaan toistenkin kansojen edustajat. Vähitellen on maapallo muuttuva paratiisiksi.

28

Kysymys: Mikä on Melkisedek? Mistä hän oli? Mikä on hänen vaikutuksensa ihmiskuntaan?

Vastaus: Melkisedek eli Sanat Kumara tuli aikojen aamulla maapallollemme. Kolmannen ja neljännen juurirodun vaihteessa tuli aika, jolloin ihmiskuntamme tarvitsi auttajia. Niitä lähetettiin Venuksesta, Merkuriuksesta ja Auringosta. Atlantiksen aikana perustettiin Valkoinen Veljeskunta ja heidän joh-

tajansa oli Melkisedek, josta hebrealaiskirje kertoo. Melkisedekin koulu muodosti vanhan liiton tien. Se oli vihkimysten tie, jossa aste asteelta lähestyttiin jumalaa. Se ei kuitenkaan kyennyt tekemään ketään täydelliseksi, niinkuin hebr. kirje sanoo. Melkisedekin koulua tarvitsevat vielä monet, vaikka se ei voi opastaa ihmistä lopullisesti ihmisen mysteριοissa. Melkisedekin koulun ja Jeesuksen Kristuksen koulun eroa kuvaa hebr. kirje mm. näin: "Sitten kun Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut ja joka ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaa kaikki voimansa sanalla. . . ". — Oli tehty suunnattomasti työtä Melkisedekin koulussa, että ihminen voisi unitajunnassa yhtyä Jumalaan. Jeesus oli ensimmäinen ihminen, joka yhtyi Jumalaan päivätaunnassa, Hän oli ylimmäinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan. Profeetat olivat tehneet työtä herättääkseen ihmisissä halun pyrkiä Jumalan luo. Jeesuksen työn vaikutuksesta ihminen ja Jumala voivat yhtyä päivätaunnassa. Ihminen voi nyt uskossa kokea Jumalaa. Ensin opettaja sanoo: "Sinun täytyy menetellä niin ja niin". Mutta kun ihminen ja Jumala yhtyvät, puhuu Jumala ihmisen sisällä. Se on uuden liiton mysteριο. Ihmisenä meidän tulee synnyttää Jumalan Poika.

On myös avattu kolmas tie. Tuomiokausi on alkanut. Ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan. Kysytään, olet-

teko ruokkineet Kristuksen seuraajia, oletteko vaa-
tettaneet heitä jne. Fyysillisessä maailmassa täytyy
t e h d ä jotakin.

Kysymys: Kun manalassa ja tuonelassa ihminen
puhdistuu, niin eikö se jo riitä? Miksi meillä on vielä
karmaa, kun uudelleen synnymme maan päälle?

Vastaus: Ei tuonela pura karmaamme, vaan fyysil-
lisessä elämässä meidän täytyy se lunastaa. Tuone-
lassa purkautuu sieluumme patoutunut paha, puhdis-
tumme. Mutta siemen jää. Se voi uudessa ruumistuk-
sessa jälleen itää, ellemme sitä voita eläessämme. Aja-
telkaamme esim. ihmistä, jolla on viinanhimo. Tuone-
lassa sitä on mahdoton tyydyttää, koska ei ole käytet-
tävissä fyysillistä ruumista. Vainaja voi nähdä: "Ah,
tuossahan on niin paljon likööriä ja muita ihania juo-
mia, kun saisi niitä nielaistua". Mutta juuri kun luu-
lee saavansa maistaa, hän ehkä huomaakin, ettei hä-
nellä ole suuta, jonne pikarin kallistaisi. Tämä on hel-
vettä. Vähitellen palaa himo pois, kun vainaja saa
uudestaan ja uudestaan havaita, ettei hän voi himo-
aan tyydyttää. Seuraavassa ruumistuksessa voivat
olosuhteet herättää uudelleen tuon himon. Fyysilli-
sessä maailmassa on sovitettava kaikki se, minkä
olemme rikkoneet. Kuolemanjälkeinen elämä on luon-
non armahtava käsi, joka vapauttaa hetkeksi että
jaksamme uudelleen elää.

Kysymys: Mikä on pyhien kirjojen tarkoitus ja tehtävä?

Vastaus: Kristosofinen elämänymmärrys yrittää mahdollisimman selvästi esittää mitä elämä on, jotta osaisimme suhtautua elämään oikealla tavalla. Mutta vanhemmat pyhät kirjat, esim. ne joita on raamatussa, herättävät helposti edellä mainitun kysymyksen. Profeettojen puheet ovat niin hämäriä, että niitä on vaikea ymmärtää. Eräs profeetta sanoo kuitenkin kirjoituksiensa loppupuolessa, että monet näitä tutkivat ja ymmärrys lisääntyy. Tämä merkitsee, ettei pyhissä kirjoituksissa ole ensikädessä kysymys siitä, että tietäisimme tulevaisuudessa tapahtuvan sitä tai tätä, vaan että kasvaisimme oikeiksi ihmisiksi. Meissä pitäisi tapahtua järjen herääminen, meistä pitäisi tulla totuudenetsijöitä. Eräs kasvatusmenetelmä on ollut se, että on annettu luettavaksemme hieman hämäriä kirjoituksia. Ne ovat syväsisältöisiä ja sillä tavoin rakennettuja, että ne kiihoittavat kysymään ja etsimään. Tutkijoiden täytyy ponnistaa ajatustaan niitä ymmärtääkseen. Ihminen kasvaa vähän oman tutkimustyönsä avulla, hän valistuu älyllisesti, kun tekee työtä ymmärtääkseen. Yleensä kaikki vanhemmat pyhät kirjat ovat olleet tämän luontoisia. Ne ovat olleet välttämättömiä sen ajan ihmisille ja niissä on edelleen paljon opittavaa. Tilanne on kuitenkin nyt muuttunut, sillä mysteeriotietoutta on paljon paljastettu teosofisen ja etenkin kristosofisen elämänymmärryksen puitteissa.

Nyt puhutaan asiat niin selvästi kuin osataan puhua, sillä nykyajan ihminen ei kaipaa enää yhtä paljon tuollaista tutkimista. Elämä on muuttunut sangen monipuoliseksi. On sanomalehdet, kaiken lajin kirjallisuus, radiot ym. Koko maailma on täynnä melua ja hälinää, koko maailma mutkineen ja metkui-
neen tunkee aistimien kautta sisäämme. Se herättelee meissä älyllistä puolta. Nyt tarvitsemme jo syvempää tietoa, selvästi esitettyä selvyyttä elämästä. Sellaista voi kristosofinen elämänymmärrys antaa.

31

Kysymys: Mietiskellessä nousee häiritsevä nä kuva toisensa jälkeen. Miten voisi estää noiden kuvien nousemisen?

Vastaus: Opettelemalla hillitsemään ajatuksiaan. Ei kenestäkään tule ammatintaitajaakaan ilman oppimista ja opettelemista. Työn avulla kasvaa ammattilaiseksi. Sama menetelmä pätee sielun kasvattamiseen, siinäkin pätee vain ankara työ. Keskittymisen taito on hankittava työllä. Eri kysymys on mihin keskitymme. Jos keskitymme miettimään esim. tulitikon suoruuutta, niin ei se kasvata meitä ihmisinä. Tai jos ryhdymme miettimään ja keksimään vaikkapa atomipommia, niin se on jo nerokkaampaa mietiskelyä kyllä, mutta se ei kasvata meitä ihmisinä. Sellainen mietiskely ei vie meitä lähemmäksi Jumalaa eikä tee meistä parempia ihmisiä. Jotta kasvaisimme ihmisinä, elämän tahdon mukaisesti, niin meillä täytyy olla sellainen mietiskelyn kohde, jolla on mo-

raallinen pohja, joka nojautuu henkisten opettajien ohjeisiin. Sitä mietiskelemällä kasvamme lähemmäksi ihmisyyttä vähitellen. Kukaan ei voi kuitenkaan lyödä rintoihinsa syystä, että uskoo menneensä eteenpäin. Mitä enemmän tutkii itseään, sitä selvemmin huomaa, kuinka pitkä matka vielä on edessä. Kuitenkin ymmärrämme jo syyn ja seurauksen lainkin valossa, että kun yritämme ja ponnistamme ihmisyyden suuntaan, niin joskus siitä kylvöstä kasvaa sato, kyky työskennellä paremmin.

32

Kysymys: T. S:n ensimmäisen ohjelmapykälän mukaan olisi muodostettava yleisen veljeyden ydin. Kysyisin kuinka olemme tässä onnistuneet ja onko tämän ohjelmapykälän ydin laajentunut P. E:n ja J. R. H:n jälkeen?

Vastaus: Blavatsky sanoi, että jos teosofinen liike onnistuu, jos teosofinen sanoma kantaa hedelmää, niin, kun tulee seuraavan vuosisadan lähettilään aika tulla — vuoden 1975 paikkeilla tulevan Himalajan lähettilään — on hänen käytettävissään ihmisryhmä, joka on omaksunut teosofisen elämänymmärryksen. Se on auttamassa ja tukemassa lähettilään työtä, jotta ei hänen tarvitse aloittaa aivan alusta kuten entisten lähettien on tarvinnut tehdä. He ovat tulleet aivan kuin erämaahan kaatamaan suuria puita, jotta päivä pääsisi paistamaan. Tällainen unelma oli Blavatskylle, mutta nyt jälkeen päin näemme, ettei se unelma toteutunut. Sitä yritettiin toteuttaa,

mutta koska tämän maailman viisaus useimmiten perii voiton, niin se peri tässäkin. Teosofinen liike hajoosi. Muodostui toisia suuntauksia, jotka kyllä olivat lähtöisin tuosta alkuperäisestä sanomasta, mutta vieraitten syitten vaikutuksesta ne ryhtyivät hajoittamaan. Teosofisen liikkeen kävi kuten kristillisenkin liikkeen, jossa heräsi kysymys, lähteekö Pyhä Henki ulos Pojasta ja Isästä, vaiko yksin Pojasta. Toisin sanoen onko Isä ja Poika keskenään homogeenisiä, siis "samanaineisia"? Jos on, niin silloin Pyhä Henki lähtee sekä Isästä että Pojasta, mutta jos ei, niin se lähtee vain Pojasta. Väiteltiin tällaisesta asiasta ja silloin kirkko meni kahtia, kun ei päästy yksimielisyyteen. Kukaan ei tiennyt, mikä Pyhä Henki oli ja mistä se lähti ulos, mutta väitellä täytyi. Tuollainen väittely vei kirkon kahtia, emäkirkko halkesi. Jälkeenpäin toimeenpantiin useita uskonpuhdistuksia, joissa jotakin yritettiin oikaista, mutta tehtiin yhä hullumpia oppeja tilalle. Eräs uskonpuhdistaja väitti, että helvetin porstua oli laskettu niin ja niin monen tuuman mittaisista kastamattomien lasten pääkalloista. Mistäs hän sellaisen asian tiesi? Tiesikö hän varmaan, oliko helvettiä olemassakaan? Näin meni kristillinen liike matalikolle, niin etteivät kristityt enää tiedä mitä kristinusko on. — Teosofisen liikkeen kävi melkein samoin, ei tosin aivan samalla tavalla, sillä on olemassa teosofinen kirjallisuus. H. P. Blavatskyn kirjat ovat tallessa, joskin niitä yritettiin vääristellä heti alunpitäen. Näiden painettujen kirjoitusten ansiosta teosofinen sanoma on yhä olemassa, eikä itse sanoma ole mennyt matalikolle, joskin ihmisten muo-

dostamat järjestöt ovat menneet. Silloin tällöin on tapahtunut uudestisyntymisiäkin, kuten täällä Suomessa. Pekka Ervast otti tämänkin asian korjatakseen, ja meillä syntyi kristosofinen liike, johon on liitetty myös Blavatskyn sanoma alkuperäisessä merkityksessä, sellaisena kuin se lähti Blavatskyn suusta ja kynästä. Veljeyden ydintä sanan alkuperäisessä merkityksessä ei siis muodostunut teosofisessa liikkeessä, ellei sitä nyt ole muodostunut täällä Suomessa. Onko, sen näyttää aika. P. E. huomauttaa kirjassaan Kirkko-ekleesia tarkoituksena olevan, että muodostuisi sellainen ekleesia eli kirkko eli henkinen valiojoukko, joka eläisi niin kauan kuin tämä maapallo on olemassa, joka ei menisi nurin, uppoisi elämän aaltoihin vaan aina kestäisi. Siinä olisi se keskus, henkinen aurinko, josta alkuperäinen valo säteilisi maailmaan. — Täytyy muistaa, että olemme jälleensyntyviä olentoja. Ne ihmiset, jotka ovat omaksuneet teosofisen sanoman oikealla tavalla, syntyvät uudelleen jatkamaan työtään, vaikka välillä kulkevat Tuonen virran yli. — P. E. huomauttaa Laki ja evankeliumi-kirjansa lopussa siitä, miksi kristikunnan elämä on näin pimeätä ja on ollut jo parin vuosituhannen ajan. Hän sanoo sen johtuvan siitä, että ne sielut, jotka olivat mukana alkukristillisellä ajalla, ovat olleet vielä enimmäkseen taivaassa. Mutta niitä on alkanut syntyä maan päälle jo viime vuosisadan lopusta lähtien ja uusia tulee syntymään. Heissä on pelastus, sillä he tuovat tullessaan sen alkuperäisen tiedon ja vakaumuksen, minkä saivat pari tuhatta vuotta sitten Palestiinassa. — Voisimme ajatella,

että kristittyjä oli Palestiinassa sangen pieni joukko, eihän niitä montakaan henkeä ollut. Mutta kristillinen liike levisi ja vaikutti noin neljän vuosisadan ajan, joskin se sai erilaisia vivahtuksia. P. E. huomauttaakin, että miljoonat ihmiset saivat silloin oikean valaistuksen. Kun ne ihmiset syntyvät maan päälle on vielä toivoa. — Entä kristosofinen sanoma? Olisiko se saanut jalansijaa Suomessa, ellei sillä olisi ollut takanaan vanhaa perintöä?

33

Kysymys: Kun puhutaan kosmillisesta Kristuksesta ja mystillisestä Kristuksesta, niin kysyisin, mikä on näiden ero?

Vastaus: Tämänkin voisimme ymmärtää ensin filosofisesti. Kysymme mitä ymmärretään Kristuksella? P. E. opettaa, että Kristus on Isän Jumalan tajunnassa oleva ihannekuva ihmisyydestä, mitä kohti kehitys pyrkii. Kun ajattelemme näitä ilmennyksen kenttiä, esim. meidän aurinkokuntaamme ja maapalloamme, niin jotkut olentojoukot edustavat Kosmillista Kristusta, ilmentävät ihmisyyden ihannekuvaa. Tällä maapallollammekin on salainen veljeskunta, jonka tajunnassa elää Kristus, se ihannekuva, jota kohti ihmiskunta pyrkii. Kristus on aikojen kuluessa lähestynyt ihmiskuntaa niiden olentojen kautta, jotka ovat sen vastaanottaneet omaan tajuntaansa. Mutta ensimmäisen kerran ratkaisevasti se sai täydellisen ilmennyksen Jeesus Kristuksessa. Jeesus Kristus koki Jordanin kasteen, jol-

loin Kosmillinen Kristus yhtyi häneen. Hän itse tuli Jumalan tajunnassa olevan ihmisyyden ihanneku-
van täyttämäksi, Kristus pääsi hänessä päivätajun-
taan. Tällöin tapahtui ihmiskunnassa sellainen muu-
tos, että jokaisen ihmisen sielussa heräsi tuo sama
ihannekuva aivankuin sikiötilaan. Sitä sanotaan
mystilliseksi Kristukseksi. Kun itse pyrimme tuon
ihannekuvan yhteyteen Vuorisaarnan käskyjä seu-
raamalla, niin se kerran herää sikiötilastaan. Tätä
tapahtumaa nimitetään mystillisen Kristuksen syn-
tymäksi ihmisessä.

34

Kysymys: Miten ymmärrämme rukouselämän jo-
kapäiväisen elämän yhteydessä?

Vastaus: Virallinen kristikunta ymmärtää rukouk-
sen pyynnöksi. Kokoonnutaan esim. kirkkoon ja siellä
luetaan Isä meidän tai muu rukous ääneen ja toiset
kuuntelevat. Ajatellaan, että Jumala on persoonalli-
nen olento ja ehkä vähän kuuro. Siksi täytyy käyt-
tää kaikenlaisia messuja ja kovaa melua, urkujen
soittoa, että saataisiin Jumala kuulemaan, että hän
kuulisi rukouksen ja auttaisi valtion sotajoukkoja
taistelussa toista kansaa vastaan. Kristikunnassa
on kummallinen käsitys rukouksesta. Toista on kun
ajattelemme rukouselämää siltä kannalta kuin kysy-
jäkin esittää. Rukouksella tarkoitetaan silloin sitä,
että pyrimme sellaiseen sieluntilaan, jolloin tajunta
kääntyy henkiseen elämään, kohdistuen Jumalaan
päin. Siihen tilaan ei päästä hyppäämällä, vaan

ainoastaan kestäväan työn kautta. Työntekijä voi onnistua. Ihmisen kasvu ihmisyyttä kohti riippuu siitä mihin päin pyrimme. Rukousmietiskely on sitä, että ihminen pyrkii ihmisyyttä kohti. Tähän on käytetty erilaisia keinoja, esim. meditatiota, jolloin voi asettua erikoiseen asentoon ja keskittyä jonkun moraalisen ohjeen pariin. Jos on esim. sellainen vika kuin suuttuminen, niin keskittymällä suuttumattomuuteen voi saavuttaa suuttumisesta ylliotteen. Hetkittäinen meditatio valmistaa vähitellen tietä siihen, että osaa jatkuvasti elää yhtämittaisessa mietiskelytilassa. P. E. antaa yhden esimerkin: jos joku on esim. kiinnostunut rahasta, niin hänen ajatuksensa työskentelee aina rahan hankkimisessa. Tällaisen ihmisen sieluntila on keskittynyt rahaan ja siinä on hänen onnistumisensa edellytys. Tämä on otettu vain kuvaavaksi esimerkiksi. — Meidän pitäisi, kasvaaksemme oikeiksi ihmisiksi, oppia keskittymään henkiseen elämään, elää Jumalassa. Rukousmietiskely ei ole pyyntö, vaan henkinen sulatusuuni, jossa korkeamman minän ja taivaallisen Isän valo ja lämpö vaikuttavat.

35

Kysymys: Miten ymmärtäisi käytännön kannalta, jokapäiväisessä elämässä viisaitten antamaa ohjetta: kun elätte tässä maailmassa, niin älkää silti tästä maailmasta?

Vastaus: Meidän on elettävä tässä maailmassa, koska olemme tänne syntyneet. Mutta henkemme

ravinto tulee Isältä, jos elämme edellä esitettyä miehistekelyelämää. Voimme asettua tähän maailmaan nähden siten, ettemme elä tästä maailmasta. Ei Mestarikaan elänyt fyysillisestä leivästä, vaan siitä leivästä joka tuli taivaasta. Kun opimme ja siihenhän täytyy jokaisen ihmisen ennemmin tai myöhemmin opetella, ellei tässä niin jossakin toisessa elämässä, opimme sellaisen taidon, että mahdollisimman paljon osaamme elää ajatuksissamme ja sielunelämässämme niiden viisaitten opetusten seurassa, jotka ovat ihmiskuntaa auttaneet, niin emme elä tästä maailmasta, vaan elämme Jumalassa.

36

Kysymys: Jumala katsoi kaikkea luomaansa ja totesi ne sangen hyviksi. Voimme kysyä, mistä sitten on paha tullut? Sanotaan että paha on yhtä kuin vapaus, joka useissa tapauksissa muuntuu vallantavoitteluksi. Halutaan itse olla vapaita ja hallita muita. Mitä olisi oikea vapaus?

Vastaus: Luomistarussa sanotaan, että Jumala loi maailman kuudessa päivässä ja seitsemäntenä lepäsi ja katseli kaikkea luomaansa. Mutta teosofisen oppijärjestelmän mukaan luomistyö on vielä kesken. Olemme nyt vasta neljännessä luomispäivässä, manvantarassa, kuten itämailla sanotaan. Tämä maapallo on jälleensyntyvä olento ja se syntyy kaikkiaan seitsemän kertaa ja vasta seitsemännessä luomispäivässä ehkä Jumala katselee kaikkea luomaansa ja näkee sen hyväksi. Ei se tällä hetkellä vielä ole hyvä, koska

se ei ole vielä valmiskaan. — Kysytään, mistä paha on tullut. Paha on sitä rajoitusta minkä aine asettaa. Elämä on kuin voimien temmelyskenttä. Tässä on tämä aineellinen maailma kaikkine vaikeuksineen. — Emme osaa pystyttää taloakaan, ellemme sitä ensin suunnittele, se vaatii työtä. Sitten täytyy olla rakennusmestareita ja työntekijöitä ja hankkia rakennustarpeita. Kovalla työllä saadaan valmistettua rakennus. Aine asettaa sellaisen rajoituksen elämällemme, että täytyy aivankuin taistella ainetta vastaan, ennenkuin se antaa periksi. Olemme tajuisia olentoja, olemme järkeä, tunnetta ja tahtoa. Aineellisuuden voittaminen on sitä, että tällaisina sieluolentoina saisimme tästä aineellisesta poolista yliotteen, voisimme kuin kaivaa aineesta esille jonkin salaisuuden ja sen tähden aineellisuus edustaa pahaa, sitä vastustavaa voimaa joka estää ettei meidän toiveemme toteutuisi. Luonnonlait ovat sellaisia. Ei voi sanoa, että aine sinään olisi pahaa, mutta kun sen voittaminen merkitsee vastustusta, niin se ilmentää pahaa. Paha ilmenee pahana tahtona. Ihminen on nyt siinä tilanteessa, että hän voi ilmentää pahaa, sillä hänessä voi herätä paha tahto. Kun ihminen tahtoo pahaa, niin hän asettuu aivankuin aineellisen poolin yksinomaiseksi kannattajaksi ja ryhtyy taistelemaan henkeä eli Jumalaa vastaan. Sanotaankin, että siitä lähtee mustan magian tie. Sellainen mahdollisuus on ihmisellä, että hän voi suistua vasemmankäden tielle ja langeta kokonaan tahtomaan pahaa. Näemme sellaisia esimerkkejä maailmassa. Kun ajattelemme esim. väkivaltaista diktaattoria, joka uhraa elämänsä saa-

dakseen aikaan mahdollisimman paljon tuhoa ja kärsimystä, saadakseen kaasukammiot täyteen ruumiita, niin hänessä esiintyy karkealla tavalla paha tahto. Tuollainen ihminen nauttii toisten kärsimyksistä. — Mutta ihmisellä on vapaus ilmentää myöskin Jumalaa eli Isän tahtoa, kosmillis-mystillistä Kristusta, ihannetta ihmisyydestä. — Oikeata vapautta ei ole muualla kuin henkisessä elämässä. Olemme rajoitettu tähän aineelliseen elämään ja koska olemme syyn ja seurauksen lain alaisia on aina varoitettu, ettei pitäisi henkisen elämän takia jättää maallisia velvollisuuksiaan täyttämättä. Ei vapaus tule sillä tavoin, että jätetään karmalliset velvollisuudet täyttämättä ja hypätään henkiseen elämään — mukamas. Se kostautuu ajan tullen. On opetettu, että karmalliset velvollisuudet on täytettävä viimeistä piirtoa myöten. Näemme esimerkkejä kristikunnassa siitä, kun on hypätty, kuten on uskottu, suoralta kädeltä autuaitten joukkoon. Ajattelemme esim. ”pylväspyhimystä”, jollaisia keskiaikana oli paljon. Mies meni pylvään päähän ja kuvitteli olevansa erittäin pyhä veisatessaan pitkiä litanioita. Mutta kun tuli nälkä, eivätkä ihmiset tuoneet hänelle tarpeeksi ruokaa, niin mies alkoikin haukkua ohikulkijoita, koska eivät häntä, pyhää miestä huomanneet. Ihminen voi ottaa asketismin oppaakseen ja hypätä ojasta allikkoon. Ei sillä tavalla saavuteta vapautta. Se saavutetaan vain täyttämällä maalliset velvollisuudet ja sitten joskus, kun ne on täytetty, jos ei tässä niin jossain seuraavassa ruumistuksessa voi tulla vapaus, niin, että voi kokonaan antautua ihmisyyden palvelukseen.

Kysymys: Meidän mielikuviimme ja uskomuksiimme vaikuttavat monet tekijät: planeettavoimat, omakohtaiset kokemukset, toisilta kuulemamme yms. Nyt kysyisin, millä mittapuulla totuuden etsijän olisi kaikkea mitattava voidakseen luottaa saamiinsa uskomuksiin? Onko olemassa joku raja mistä usko alkaa, ettei itse tarvitse kaikkea tutkia?

Vastaus: Kysymys vivahtaa henkiseen laiskuteen, kun sanotaan ettei tarvitsisi kaikkea itse tutkia. Voihan joku kuvitella olevansa Mestarin seuraa- ja jakamalla omaisuutensa köyhille. Toinen kuvittelee kulkevänsa oikealla tiellä istuessaan keinutuolissa. On tuollaisia kuvitelmia. — Minkä tähden pitää olla köyhä ja miten köyhyys sisältyy henkiseen elämään? Eihän köyhyys sinään mitään merkitse, kylähän kerjäläisiä on maailma täynnä. Köyhyys tässä merkityksessä merkitsee sitä, että ihminen vapautuisi liiallisista maallisista velvollisuuksistaan. Jos on esim. paljon miljoonia huollettavana, niin on murhetta, miten saisi pankkikirjat sopimaan johonkin lokeeroon, ettei niitä varastettaisi. Olisi parempi kun ei olisi mitään, että voisi kaiken liikenevän aikansa käyttää henkiseen työhön. Näinhän tekivät esim. P. E. ja J. R. H. He jättivät varsinaisen leipätyönsä pois, jotta voisivat kokonaan omistautua henkiselle työlle. Mutta he myöskin tiesivät omat talenttinsa, mahdollisuutensa. J. R. H. tutki itseään. Hän huomasi, että hän saisi enemmän aikaan, enemmän myytyä kirjoja, enemmän pidettyä esitelmiä, jos hänellä ei olisi

leipätyötä haittana. Sitten vasta kun hän ymmärsi, että nyt on leipätyö haittana, hän heitti sen pois ja omistautui kokonaan teosofiseen työhön ja piti tuhansittain esitelmiä. Sillä tavalla kaikesta luopumisenkin on ymmärrettävissä. — Tässä kysytään, että ei tarvitsisi kaikkea tutkia? Kyllä se niin on, että meidän täytyy itse kaikkea tutkia. Meidän elämämme on sellaista, että on kaikenlaisia uskomuksia, emmekä pääse selville vesille, jollemme itse tutki.

38

Kysymys: Ketkä muodostavat Valkoisen Veljeskunnan?

Vastaus: Valkoisen Veljeskunnan muodostavat tietenkin ne ihmiset joita sanotaan täydellisiksi, jotka ovat henkisen elämän tietä kulkeneet ja löytäneet Kristuksen itsessään ja sitten Kristus on kasvanut heissä miehuuden täyteen mittaan niin, että he ihmisinä osaavat ilmentää sitä ihmisyyden ihannetta ja periaatetta, joka on Isän Jumalan tajunnassa. Sellaiset ihmiset muodostavat teknillisesti katsoen Valkoisen Veljeskunnan. Mutta Valkoinen Veljeskunta ei ole yksiniitinen käsitys, siinä on asteita. Erään selvyuden antaa Pekka Ervast puhuessaan siitä Tempelistä, mikä on muodostunut täällä Suomessa ja sanoo, että kaikki Mestarit ovat siinä kotonaan. Se Temppele ei ole mikään Melkisedekin Veljeskunnan loosheista, vaan koska siinä **k a i k k i** Mestarit ovat kotonaan, niin se edellyttää paljon muuta. P. E. sanoo Jeesus Kristuksesta, että hän oli tämän aurinko-

kunnan Logoksen Poika-ryhmän johtaja, mikä siis merkitsee sitä, että itse aurinkokunnan Keskuslooshi pyrkii täällä Suomessa saamaan jalansijaa, että maapallolle syntyisi auringon Kuninkaallisen Neuvoston keskuspaikka. P. E. puhuu siitä, että se Temppeli on jo avattu täällä Suomessa, vaikka se toistaiseksi on vielä näkymättömässä maailmassa — ehkä.

39

Kysymys: Kun meillä ihmisillä on sellainen taipumus, että sovittelemme henkisiä totuuksia palvelemaan omia pienempiä näkemyksiämme, niin mitenkä löytäisimme rajan, minkäverran pitäisi uhrata esim. aikaamme ja rahaamme henkiseen työhön ja minkäverran niiden käytöstä kuuluisi niitten maallisten velvollisuuksien hoitoon, jotka olemme päällemme ottaneet. — Voimme helposti itsekkyydessämme selitellä, että ei minulta jouda mitään henkiseen työhön, taikka päinvastoin laiminlyömme persoonallisia velvollisuuksiamme. — Eikö rakkaus Mestarin työhön sanelisi myös viisasta käytäntöä?

Vastaus: J. R. Hannula sanoo, että sitä jaksaa mitä rakastaa. Jos meillä on kristosofiseen elämänymärrykseen rakkautta, niin me jaksamme tätä työtä tehdä. Siihen työn tekoon sisältyy työnteko niillä talenteilla, mitä kukin omaa. Yksi omaa yhden talentin, toinen toisen. Jollakin voi olla, niinkuin tässäkin sanotaan, raha sellainen talentti jota voisi käyttää.

Kysymys: Puhutaan "virtaan astumisesta". Voisiko virtaan astuminen olla nykyisin sitä, että tulee mukaan kristosofiseen työhön? Eikö virta tällöin tarkoita sitä suurta henkistä voimaa, joka P. E:n työn kautta vuodattautui Kosmoksesta, ja jonka hän sanoo olevan luonteeltaan sellaista, että se pyrkii vuodattautumaan ryhmiin?

Vastaus: Virtaan astuminen siinä merkityksessä kuin sitä itämaisissa järjestelmissä on ymmärretty tarkoittaa sitä, että ihminen, kun hän on kulkenut ns. puhdistuksen tien, joutuu lopulta kohtaan, jolloin hänellä on vain seitsemän ruumistusta jäljellä. Näiden seitsemän ruumistuksen aikana hänen on käytävä läpi eri itsekasvatuksen asteet, jolloin ihmisyyksensä puhkeaa kukkaansa. Tätä seitsemän ruumistuksen jaksoa sanotaan virtaan astumiseksi. Nyt on tilanne jonkin verran toinen, sillä se puhdistuksen tie eli vanha liitto, jossa virtaan astumisestakin on puhuttu, on tullut ns. puhdistuksen tieksi. Nyt on toisenlaiset mahdollisuudet, on avattu myöskin Pojan tie ja Isän tie. Pojan tielle astutaan silloin kun luovutetaan miekan käytöstä, se on Pojan tien portti. Mutta on vielä Isän tie, joka alkaa tahdosta. Voisimme ymmärtää Isän tielle astumista aivan yksinkertaisella tavalla. Koska tahtoelämä keskittyy tekoihin, niin jos alamme tehdä henkistä työtä niillä talenteilla kuin meillä on, silloin olemme ottaneet ensimmäisen askeleen Isän tielle. Kaikki muu, jos etemme henkisen elämän puolesta työtä tehden, Mes-

tarin tahtoa täyttäen, kaikki se, mitä on jäänyt jälkeen ihmisyyden kasvussa, se tulee jälkeensä tiellä esille järkytyksinä ja kokemuksina. Näissä kokemuksissa paljastuu, mikä ihminen on. Tulee eteen kaikki pulmat ratkaistaviksi, eikä se ole yhden päivän asia. Mutta kun on astuttu ensimmäinen askel, niin siitä se tie menevi.

41

Kysymys: Jos vaivaa ylemmyyden tai alemmuuden tunne, niin miten voi löytää luonnollisen, kultaisen tien?

Vastaus: Elämä tahtoo kasvattaa meistä oikeita ihmisiä. Oikean ihmisen perikuva on kosmellis-mystillinen Kristus, se on maailmankaikkeudessa ja meissä itsessämme. Se on Isän tajunnassa oleva kuva ihmistäydellisyydestä, kuten Pekka Ervast kuvailee. Kaikki muu meissä oleva, mikä ei ole sopuossinnussa tuon ihanteen, Kristus-periaatteen kanssa, ei liity kestävästi ihmisen olemukseen. Sellaisia ovat mm. ylemmyyden ja alemmuuden tunne. Ne tulee voittaa nöyryydessä.

42

Kysymys: J. R. Hannula sanoi: Keskuslooshi on Goobin erämaassa ja sitten on 7 rajaloosia ympäri maapalloa. Myöskin hän sanoi, että Aurinko on keskuslooshi ja 7 planeettaa ovat rajaloosheja. Miten nämä ovat ymmärrettävät?

Vastaus: Maapallon Valkoisen Veljeskunnan keskuslooshin sanotaan olevan Goobin erämaassa ja sillä on sivuloosheja eri paikoissa maapalloa. Maapallon Valkoisen Veljeskunnan Päätä on nimitetty Sanat Kumaaraksi ja hebrealaiskirje nimittää häntä Melkisedekiksi.

Kun on kysymys koko aurinkokunnasta, niin sen Keskuslooshin muodostaa Auringon Kuninkaallinen Neuvosto ja jokaisen planeetan Valkoinen Veljeskunta on sen rajalooshi, siis myöskin maapallon Valkoinen Veljeskunta. Mutta Kristuksen työn vaikutuksesta tilanne syvenee. Niinpä maapallon Valkoinen Veljeskunta sai korkeamman asteen silloin, kun Kristus tuli Jeesuksen kautta planeettamme korkeammaksi minäksi. Jeesus Kristus tuli Auringon Kuninkaallisesta Neuvostosta, hän oli Logoksen Poikaryhmän johtaja kuten P. E. opettaa. Hänen kauttaan sai Auringon Keskuslooshi ratkaisevan sijan planeetallamme.

Uusi korkeampi aste tuli planeettamme Valkoiseen Veljeskuntaan Pekka Ervastian kautta, kun Logoksen Isä-ryhmän johtaja hänessä inkarnoitui. Auringon Kuninkaallinen Neuvosto avasi planeetallamme looshin, jota Pekka Ervast nimittää vaatimattomasti Temppeliksi nöyrällä suomalaisella kummulla.

43

Kysymys: Eivätkö kristosofit ole pysähtyneet liian suppealle näkökulmalle, kun niiden kokouksissa ja esitelmissä ei juuri tule esille maailman vanhojen

uskontojen (esim. itämaisten) laajat näköalat ja sisällöt?

Vastaus: Kristosofia sisällyttää itseensä kaikkien uskontojen viisauden puhdistettuna.

44

Kysymys: Minkälaatuaisella kristosofisella (henkisellä) työllä voi voittaa sairauden karmaa?

Vastaus: Keskitetysti sanoen: auttamalla toisia tulet itsekin autetuksi.

45

Kysymys: Pekka Ervastian oikein kääntämän Hebr. 11:1 suomennoksen mukaan sanotaan: ”Usko on toivottujen asiain aineellinen perusta”. Miten usko on aineellinen perusta?

Vastaus: Usko on aineellinen perusta siksi, että se saa näkymättömän maailman aineellisuuden liikkeelle. Pekka Ervasthan opettaa, että usko on sama kuin tahto. Tavallisimmin tahto on heräämätön ja sitä edustaa halu, himo. Kun ihminen tulee Jumalan etsijäksi ja alkaa itsekasvatuksen, niin järjen ja tunteen välille täytyy saada tasapaino. Tulee saavuttaa sellainen tila, ettei sydän hyväksy järjettömiä tekoja ja järjen tulee valistua niin, ettei se hyväksy eläimellisiä tunteita. Kun tunne ja järki valistuvat, niin niistä tulee kuin Maria ja Joosef. Silloin on tasapaino järjen ja tunteen välillä saavutettu ja silloin, sanoo Pekka Ervast, usko herää. Usko on

tahdon toimintaa. Onhan sanottu, että uskolla voi vaikka vuoria siirtää. Ellei meillä ole uskoa esim. suorittaaksemme henkistä työtä, niin siitä ei tule mitään. Usko tahdon toimintana saa aikaan, että näkymätön maailmakin aivankuin pakenee tieltä, sen voimat hellittävät otteensa.

46

Kysymys: Miten kristosofiselta kannalta on selitettävissä, ettei Ruotsi ole joutunut sotaan yli sataan vuoteen, vaikka tämä maa koko tämän ajan on ylläpitänyt ja yhä ylläpitää armeijaa?

Vastaus: On myöskin kansallista karmaa, yhteiskarmaa. Vaikka meillä yksilöillä on oma syysuhteen ketjumme, niin koska olemme ennen eläneet milloin minkäkin kansan keskuudessa, on meillä karmallisia suhteita ja siteitä toisiinkin kansoihin. Näistä siteistä muodostuu yhteiskarma, kansallinen karma, joka ei ole ainoastaan kansan yksilöitten karman summa. Kansakin on tavallaan yksilö. Sillä on korkeampi minänsä, kansallishaltiansa, joka koaa ja säilyttää sen, mitä kansa aikaansaa historian näyttämöllä. Kansa voi esim. lakiansa avulla tehdä päätöksiä ja tekoja, joista on määrätty seuraukset toiselle kansalle. Niinpä Ruotsikin antoi aikoinaan vapaaehtoisesti itsenäisyyden Norjalle. Se oli ansiokas karmallinen teko. On sanottu, ettei Ruotsin tarvitse tämän tekonsa ansiosta yhtyä sotaan sataan vuoteen.

Toinen seikka, joka muuttaa kansan kohtaloa on se, että kansan keskellä elää sellainen joukko, jota on sanottu maan suolaksi ja maailman valoksi. — Kansa on kuin yksilö ja kuten meillä ihmisilläkin on määrätty elimemme omassa ruumiissamme, mm. hengityselin, joka pitää elämää yllä, joka puhdistaa ruumistamme ja pitää sen työkykyisenä ja puhtaana kuona-aineista, niin samoin on kansan laita. Kansan keskellä elävä henkinen valiojoukko koostuu niistä ihmisistä, jotka etsivät Jumalaa, se edustaa hengityselintä. Jos kansan keskellä on tuollainen elin ja se on niin voimakas, että se osaa sisästäpäin korjata kansan kohtaloita, niin sillä on merkityksensä. Tällaisessa tilanteessa on ollut Suomen kansa. Kukapa tiennee minkälainen menneisyys karmallisessa merkityksessä Suomen kansalla on. Ehkä me vaikean karmamme vuoksi jo olisimme tallattu maan tasalle. Mutta Suomessa on aloitettu tällainen merkillinen, koko ihmiskuntaa koskeva henkinen työ, sitä työtä varten Suomi saikin itsenäisyytensä. Suomen kansan kohtalo on tähän työhön ja tehtävään nähden niin herkässä virityksessä, että se mikä tapahtuu henkisissä valiojoukoissa, se heijastuu heti kansaan niin hyvässä kuin pahassakin merkityksessä. Tämä nähtiin erittäin selvästi silloin, kun Suomen teosofinen liike alkoi rakoilla ennen kansalaissotaa. Jos teosofinen liike, mikä Suomessa oli viritetty, olisi pysynyt tehtävänsä tasalla, jos se olisi osannut uskollisesti pitää kiinni teosofisista periaatteistaan ja yrittänyt käytännössä muodostaa yleisen veljeyden ydintä, niin Suomi olisi säästynyt paljolta pahalta.

Kukaties Suomi itsenäiseksi tultuaan olisi osannut suoralta kädeltä aloittaa aseettoman sivistyksen. Sellainenhan oli — kuten Pekka Ervast kertoo — elämän suunnitelma. Aseettomalla yhteiskunnalla oli toteutumismahdollisuudet sen vuoksi, että Suomeen oli syntynyt ja edelleen syntyy sieluja, jotka tuovat mukanaan alkukristillistä henkeä. — Kun teosofinen liike v. 1916—17 paikkeilla alkoi rakoilla, kun siinä tuli sisäinen kriisi, niin se heijastui kansaan, kansain meni kahtia, tuli kansalaissota. Tehtiin pahaa ja näin kansan huono karma paisui. Paljon pahaa olisi vältetty, jos ne ihmiset, jotka jo ennen syntymäänsä olivat lupautuneet tekemään kaikkensa uuden uskonnon synnyttämistyössä, olisivat pysyneet lupaukselleen uskollisina. Henkinen elämä on vapaaehtoisuuden pohjalla. Kun synnymme tänne, emme muista lupauksiamme, joten olemme vapaita tekemään niin tai näin. Itse saamme harkita ja päättää ja itse saamme maksaa seuraukset. On tärkeää oppia tuntemaan itseään.

47

Kysymys: Pekka Ervast puhuu eräässä esitelmässään (2. 2. 1930) ikuisesta taistelusta näkymättömissä ja sanoo: ”se on ainoa todellinen ja välttämätön sota”. Tätä sotaa, jota on käyty aina Atlantiksen ajoilta saakka, ovat P. E:n mukaan: ”valkoiset veljet ja kaikki tietäjät johtamassa”. ”Ei asia rajoitu siihen, että ihminen taistelee pahaa vastaan omassa itsessään, vaan hän samalla taistelee pahaa vastaan

siinä yhteiskunnassa, missä hän on”, sanoo P. E. mm. — Mistä tässä on kysymys? Koskeeko se nykyaikaakin ja miten se siinä tapauksessa sopii yhteen pahan vastustamattomuuden ja sotimattomuuden käskyjen kanssa? Sanoihan Pekka Ervast: ”ei taistellen vaan voittaen”.

Vastaus: Tapahtumia voidaan kuvata eri nimityksillä. Puhutaan sisäisestä taistelusta, mikä tapahtuu ihmisen sielussa ja taivaallisesta sodasta ja taivaallisista sotajoukoista. Karmaa kuvataan Jumalan vihaksi. Sanoohan Paavalikin sangen ankarasti, että puhekaa päällemme Jumalan koko sota-asu, jotta voisitte välttää perkeleen kavalat hyökkäykset. Mutta Paavalikin lisää, ettei meidän taistelumme ole taistelua verta ja lihaa vastaan vaan näkymättömiä henkivaltoja vastaan taivaan avaruudessa. Kun ymmärrämme oikein, niin ei henkivaltoja vastaan voi taistella sapelilla. Jos sellaiseen puuhaan ryhtyisimme, niin meitä pidettäisiin vähämielisinä. On vain käytetty nimityksiä taistelu ja sota, vaikka P. E:kin puhuu ”taistelusta näkymättömissä”. Vanhan liiton henki oli silmä silmästä ja hammas hampaasta, se kuvastuu taistelun henkenä, vaikka onkin kysymys näkymättömästä maailmasta. Siksi on käytetty nimityksiä taistelu ja sota tapahtumista mitkä eivät sitä ole. On opetettu, että näkymättömissä maailmoissakin käydään kuin sotaa, ei sotaa siinä merkityksessä, että ketään siinä tapetaan ja verta vuodatetaan, vaan voimien kamppailua ja se heijastuu tänne fyysilliseen maailmaan sotina. On ajankohtia, jolloin tapahtuu tuollaisia puhdistuksia näkymättömissä maailmoissa.

Ne ovat välttämättömiä sentähden, että ihmiskunnan ajatukset ja tunteet, ne kun ovat niin itsekkäitä, synnyttävät niin valtavia hävittäviä voimia, ettei maapallo jaksaisi niitä niellä. Maapallo nielee niitä aikansa ja sitten purkaa ne ulos tulivuoren purkauksina ja maanjäristyksinä, myrskyinä ja luonnonmullistuksina. Mutta kun ihmisten törkyä muodostuu liian paljon, niin täytyy tapahtua näkymättömän maailman puhdistus. Erikoinen suurpuhdistus tapahtui viime vuosisadan lopulla. Ylienkei Mikael otti vallan käsiinsä ja toimeenpani suuren puhdistuksen näkymättömissä maailmoissa. Kun näkymättömissä maailmoissa toimeenpantu suursiivous heijastuu tähän fyysilliseen elämään sotina ja vallankumouksina, niin viime vuosisadan lopulla tapahtuneen suursiivouksen seurauksena huomaamme ihmeellisen ilmiön. Puhdistuksen heijastus on niin suuri, että se käsittää koko maapallon, sillä koko ihmiskunnan elämä on joutunut sotatilaan. Tästä saatamme ymmärtää, että siinä suursiivouksessa, josta Ilmestyskirja kertoo Mikaelin ja lohikäärmeen taisteluna ja jonka Pekka Ervast sanoo tapahtuneen nykyajassa, on kysymys valtavista asioista. On kysymys tapahtumista, jotka koskevat maapalloa ja koko ihmiskuntaa. Ilmestyskirja kuvaa, että se vanha keho, jota on nimitetty saatanaksi ja perkeleeksi, on heitetty maan päälle ja hänen enkelinsä hänen kanssaan. Kun katselemme ihmiskunnan elämää, niin se kuvastaa sitä, että saatana joukkoineen temmeltelee täällä maan pinnalla. Mutta kaikella on aikansa. Suursiivous on jatkuva täällä fyysillisessä maailmassa, sitä ovat kutsutut te-

kemään ne Jumalan etsijät, joita on nimitetty maan suolaksi ja maailman valoksi. Se on "sotaa" vain siinä merkityksessä, ettei ihminen alistu pahan kahlehdittavaksi.

48

Kysymys: Pekka Ervast tutustuttuaan Aleksis Kiven kirjallisuuteen totesi mm., että suomenkieli on mystillinen kieli. Mitä hän tällä tarkoitti? Saisiko tähän lisävalaistusta?

Vastaus: Pekka Ervast sanoo, että suomenkielellä on tulevaisuus. Sitä tullaan käyttämään magiassa hyvässä merkityksessä. Suomenkieli on koostunut siten, että sillä on taipumus mantroiin. Onhan muinaissuomalainen runous tavallaan loitsua. Suomenkieli soveltuu sellaiseen poljentoon, joka saa näkymättömän maailman liikkeelle. Ääni on salaperäinen voima. Jos sitä osataan käyttää oikealla tavalla, niin se luo. Onhan opetettu, että ihmisen kurkku on sellainen elin, josta tulevaisuudessa tulee kehittymään luova elin. Ihminen tulee synnyttämään sanallaan, luomaan kurkullaan.

49

Kysymys: Matt. 9:2 sanotaan Jeesuksen sanoneen halvatulle miehelle: "sinun syntisi annetaan

sinulle anteeksi”. Voiko Mestari ylittää karman lain pyyhkimällä pois sellaisen teon seurauksen, josta karman laki vaatii sovituksen: ”millä mitalla mitaatte, sillä teillekin mitataan”? Vai oliko karma jo loppunut? Mutta silloinhan ei enää olisi mitään anteeksi annettavaakaan, kun kaikki on sovitettu. Kuinka tämän voi ymmärtää? Mikä on anteeksianto tällaisessa tapauksessa?

Vastaus: Kun Mestari auttaa, niin hän antaa samalla opetuksen: ”Mene äläkä enään tee syntiä”. Sitten on muistettava, ettei Jeesuksen kaltaista ihmistä usein kulje maan päällä. Kun hän liikkui Palestiinassa kolmen vuoden aikana, niin se oli ainutlaatuinen tapahtuma. Jotkut ihmiset joutuivat hänen kanssaan kosketuksiin. Joukko ihmisiä oli syntynyt maan päälle siihen ympäristöön, missä Jeesus Kristus vaikutti. On luonnollista, että joidenkin ihmisten kohtalo oli niin järjestetty, että he saivat karmalliselle menneisyydelleen tehokkaan lopun. Viisas Mestari antoi sille loppusiunauksen ja samalla pätevän opetuksen. Se oli suuri armo elämän puolelta. Jos sairastumme ja paranemme tavallisen lääkärin hoidossa, niin emmehän siitä paljon opi. Emme saa mitään moraalista opetusta. Mutta kun Mestari paransi sairaan ja sanoi hänelle: ”älä enään tee syntiä”, niin se oli samalla opetus. Sairas sai sellaisen kokemuksen, että hän osasi jälkeensä vaa- roa sairauden aiheuttajaa. Sellaista ei tapahdu usein. Saamme tyytyä siihen, että sairastuttuamme joskus paranemme, — jos paranemme.

Kysymys: Persoonallisuuttamme voidaan väheksyä, mutta sen kokemuksien kautta korkeampi Minuutemmekin kasvaa. Miten meidän tulee suhtautua toisiimme persoonallisuuksina?

Vastaus: Meidän pitäisi suhtautua toinen toisiimme veljinä. Olemme kaikki samanarvoisia elämän edessä, joten suhteemme on oleva sama toisiin ihmisiin. Jokainen veljemme voi antaa meille joitakin opetuksia omalla elämällään, niistä voimme oppia. Tälle pohjalle rakentuu se henkinen valiojoukko, joka on maan suolana ja maailman valona. Ensimmäinen seikka sellaisen joukon muodostumisessa on, ettei riidellä. Ei veljeyttä toteuteta milään keinotekoisella tavalla. On oltava riitelemättä ja sotimatta. Siitä alkaa uusi elämäнкäsitys ja uusi elämäntapa, mikä vähitellen syvenee Vuorisaarnan avulla.

Kysymys: Mistä johtuvat antipatiat ja sympatiat? Ovatko ne peräisin menneisyydestä?

Vastaus: On luonnollista, että jälleensyntymiemme taipaleella olemme olleet toinen toisiimme nähdessä kaikenlaisissa suhteissa, eivätkä suhteemme kenties aina ole olleet parhaimpia. Kun uudessa jälleensyntymässä joudumme noiden samojen ih-

misten kanssa kosketuksiin, niin meissä herää joko vastenmielisyys tai myötämielisyys. Siis hämärä muisto menneisyydestä. Tämä on kuitenkin sivuseikka, johon ei pitäisi kiinnittää huomiota, sillä Jumalan edessä me olemme kaikki samanarvoisia. Se, että meissä herää sympaattisia ja antipaattisia tunteita, johtuu meidän navastamme. Joogassa opetetaan, että napamme kohdalla on ns. tshakra, hermokimppu, aisti, joka tekee havaintoja toisista ihmisistä. Kun joudumme jonkun ihmisen kanssa kosketuksiin, niin napatshakra välittää tiedon tuosta ihmisestä. Ja koska emme hillitse emmekä hallitse mielikuvitustamme, niin tshakran vaikutus herättää meissä kaikenlaisia mielikuvia, jotka menneisyydestä johtuen saattavat olla joko myötä- tai vastenmielisiä. Pekka Ervast antaa sellaisen opetuksen, että emme voi toteuttaa veljeyttä niin kauan, kun olemme mielikuvituksemme orjia. Meidän täytyy päästä oman tshittamme herraksi niin, että voimme sanoa sille: sinä olet hiljaa. Minä olen isäntä talossani ja sinä vaikenet. Emme voi sanoa näin aisteillemme, sillä aistimme toimivat kaikesta huolimatta. Kun avaamme silmämme, niin näemme ympärillämme maailman sellaisena kuin se meille näyttäytyy. Kun korvamme kohtaavat ääniä, niin äänet tulevat meidän sisäämme sellaisina kuin ne tulevat. Aistimukset tulevat kaikkien aistimiemme kautta sisäämme sellaisina kuin ne tulevat, mutta niiden herättämiä mielikuvia voimme hallita, jos opettelemme hallitsemaan. On annettu mietiskelyohjeita, kuten esim. Isä meidän rukous, johon kes-

kittymällä voi saada vähitellen hallintavaltaa oman mielikuvituksensa yli ja ohjata sen kasvua ja kehitystä oikeaan suuntaan. Mielikuvitusvoimalla eli tshittalla on tarkoituksensa. Siitä kasvaa sellainen käyttöväline, jota voimme itse käyttää. Tällä hetkelvä vielä tshitta käyttää meitä. On sanottu, että tshitta, joka vielä on kaaman eli himoluonnon hallittavana, pitäisi järkevoityä niin, että korkeammassa Minässämme oleva järkipuoli hallitsisi sitä. Kaaman tulee muuttua manakseksi. Kun se tapahtuu, niin silloin osaamme olla veljiä keskenämme. Tähän pyrkii kehitys ja meitä on kutsuttu auttamaan elämän työtä.

52

Kysymys: Pekka Ervast puhuu ”minuuden kaikkiallisuudesta ja yksilön iankaikkisuudesta”. Mitä näillä tarkoitetaan?

Vastaus: Yksilön iankaikkisuudesta voimme ymmärtää ainakin sen, että koska olemme lähtöisin Jumalasta, niin yksilöllisyytemme on Jumalassa, joka on iankaikkinen. Eihän Jumala voi lakata olemasta eikä ihminenkään siis henkiminuutena lakkaa olemasta. — Minuuden kaikkiallisuus tulee koettavaksi ainakin silloin, kun tajuaamme olevamme yhtä toistemme kanssa, ts. kun veljeyden henki pääsee meissä eläväksi. Silloin saamme kokea minuuden kaikkiallisuutta.

Kysymys: Mitä osaisi sanoa henkilölle, joka sanoo, sotakysymyksestä puheenollen: "et sinäkään eläisi, ellei olisi sodittu", ja vertaa Suomen kohtaloa esim. Latvian ja Liettuan kohtaloihin?

Vastaus: Raukka on se kansa, joka ei uskalla tappelaa, vaikka ylläpitää armeijaa. Minkätähden pidetään armeijaa, ellei sotimista varten. Latvialla ja Liettuaalla oli niiden kestäkykyä vastaavat armeijat. Elleivät ne niitä käyttäneet, niin armeijat pettivät lupauksensa. — Toinen näkemys armeijasta voi olla se, että se on eräänlainen aikuisten leikkipaikka, jossa kunnianhimo saa helposti tyydytyksen. Vähäisemmälläkin kyvyillä varustettu ihminen voi siellä tuntea itsensä suureksi, sillä eihän tarvitse olla erikoisen etevä osatakseen toisen ihmisen tappaa. — Nämä näkemykset alkavat nyt olla vanhentuneita, sillä olemme siirtymässä uuteen aikakauteen. Ei enää voida ylläpitää armeijaa leikin vuoksi. Jos kansa ylläpitää armeijaa, niin sen on sodittava. Armeija ei voi olla koristuksena. Sota antaa kokemuksen. Latvia ja Liettua saivat sen kokemuksen, että armeija ei ole tarkoitettu koristukseksi. Suomi sai sodasta toisenlaisen kokemuksen. Sodan puolustajat väittävät, että olemme itsenäinen kansa armeijamme ansiosta, mutta sellainen väite on pohjaa vailla. Ei Suomen itsenäisyyttä ylläpidetty eikä ylläpidetä aseilla, itsenäisyytemme säilyminen johtuu muista syistä. Olemme vielä itsenäinen kansa siksi, että

täällä on aloitettu uusi uskonto. Suomen kansan tehtävänä on olla uuden uskonnon syntysijana ja julistajana.

Armeija kansojen välisten riitojen ratkaisijana kuuluu historiaan. Sota on kehittynyt sellaiseksi, että se uhkaa ihmiskunnan olemassaoloa. Kansojen johtoportaatin ovat jo muutaman vuosikymmenen aikana ymmärtäneet, että sota pitäisi saada pois. Tämä selviö tulee päivä päivältä yhä ajankoh- taiseemmaksi, sillä uusi aikakausi on alkanut ja väkivalta on saanut tuomionsa.

54

Kysymys: Voiko henkinen valiojoukko omalla työllään saada kansansa uskon ja luottamuksen kääntymään aseista Jumalaan, jossa sanotaan päämme hiuksetkin olevan luetut?

Vastaus: Muutoksen saa aikaan vain henkinen valiojoukko. — Yhteiskuntien eri toimintaelimet ovat vastaavaisuuksia ihmisruumiin toimintaelimistä. Esim. sivistyselämä vastaa päätä, kansan syvät rivit sydäntä jne. Hengityselintä vastaavat ne ihmiset, jotka etsivät Jumalaa. Niitä ihmisiä on kaikissa kansoissa. Kenties tuo etsiminen ei aina ole määrätietoista, mutta kuitenkin niin vakavaa, että se vastaa kansan hengityselintä. Siksi kansa elää. Jos Jumalanetsintä kokonaan tukahdutetaan, niin se on sen kansan kuolema, samoin kuin ihmisenkin kuole-

ma seuraa silloin kun hengitys lakkaa. Toinen seikka on se, että kansan keskellä elävä voimakas, Mestariin luottava henkinen valiojoukko voi auttaa kansaa vakavan tilanteen tullen siten, että hengitys aivan kuin pysähdytetään hetkeksi kuten joogassa. Sellainen tapahtui Suomen kansan historiassa v. 1905 suurlakon aikana. Kansa osasi asettautua sellaiseen mietiskelytilaan jossa hengitys — hieman kuvaannollisesti — hetkeksi pysähdytettiin. Sillä oli niin valtava vaikutus, että mahtava Venäjä meni polvilleen pienen Suomen edessä. Tämä saavutus johtui siitä, että Suomessa oli teosofinen sanoma saanut sellaisen vataanoton, että valkoisilla voimilla oli voimaa käytettävissään kansamme pelastamiseksi. Tämä toistui ns. Mäntsälän viikon aikana. Suomen kansa kuohui silloin ja tuossa kuohunnassa oli hämäreiden voimien sormet pelissä. Oli jo vähällä puhjeta kansalaissota. Mäntsälän viikon jälkeen P. E. huomautti, että nyt tapahtui samanlaista kuin v. 1905 suurlakon aikana. Suomen karma oli niin hyvä, että oli saatu sellainen presidentti, joka sanallaan lopetti kuohunnan. Saatiin valituksi presidentiksi tietäjäsielu. Hän osasi tarvittaessa kuunnella viisauden ääntä ja toteuttaa sen. Siinä oli pelastus.

55

Kysymys: Raamatussa sanotaan mm.: — ”Hän antoi heille voiman tulla Jumalan lapsiksi — —” —. Mitä se tarkoittaa?

Vastaus: En tunne alkutekstiä, mutta sanat ”Jumalan lapsiksi” saattaa olla ”Jumalan pojiksi”. Näin on käännetty toisiakin samantapaisia kohtia. Kääntäjät ovat ymmärtäneet, ettei ole muuta Jumalan poikaa kuin Jeesus Kristus. — Olemme kaikki Jumalan lapsia, noin runollisesti sanottuna, koska olemme Jumalasta lähteneitä. Mutta *p e r s o o n a l l i s u u k s i n a* emme ole Jumalan poikia, noin suoralta kädeltä. Ihmisyyden ihanne eli Mystillinen Kristus, tuli meihin vasta Jeesus Kristuksen työn yhteydessä aivankuin sikiötilaan, mutta se ei ole vielä syntynyt. Jeesus Kristus antoi sellaisen voiman ihmisille, että he voivat tulla Jumalan pojiksi, hän toi mystillisen Kristuksen ihmisten sydämiin. Tuo sikiötilassa oleva Kristus, täydellisen ihmisen idea voi syntyä ja kasvaa, kun otamme ohjeet niiltä Jumalan pojilta, jotka ovat meille ihmisyyden ihanteen paljastaneet. Ohjeet tulevat selvimpinä näkyviin Pekka Ervastian opetuksissa. Vuorisaarnan käskyjä voi jokainen ymmärtää. Älä suutu. Älä ole ajatuksissasikaan epäpuhdas. Älä vanho. Älä vastusta pahaa. Älä sodi, vaan rakasta kaikkia ihmisiä. Siinä on ihmisyyden ihanne esitetty niin selvästi, että jokainen saattaa sen käsittää.

Kysymys: Miksi kristityt pitävät omaa uskontoaan ainoana oikeana, eivätkä haluakaan ymmärtää toisia uskontoja?

Vastaus: Kysymystä voisi katsella kahdeltakin kannalta. Ensinnäkin tämän virallistuneen kristikunnan kannalta. On esitetty sellainen näkemys, ettei oikeasta Jumalasta ole tienneet muut kuin kristityt. Kaikki niin sanotut pakanat ovat muka olleet Jumalasta tietämättömiä. Tällainen väite on valhe, sillä kaikissa uskonnoissa on puhuttu Jumalasta, vaikka Jumalaa on kuvattu eri tavoin. Mutta Jeesus Kristuksen saavutusten takana on syvempi syy, siitähän P. E. myöskin puhuu. Syvempi syy on se, että Jeesus Kristuksen sanoma todellakin oli syvempi kuin vanhempien uskontojen sanoma. Tämä totuus osaksi vaikuttaa siten, että kristikunnassa on herännyt oman arvon tunto.

Uskonnot ovat syventyneet ihmiskunnan kehityksen keralla. Vanhemmat uskonnot annettiin tavallaan kansallisuuksien ja rotujen rajoissa, pienemmille piireille. Jollekin paimentolaisheimolle lähetettiin joku profeetta ja hän puhui puhtaammasta elämästä niin hyvin kuin se kansa saattoi ymmärtää. Esim. Mooses esitti juutalaisille, joka myöskin oli tuollainen paimentolaiskansa, ohjeensa ja kymmenet käskynsä kuten Mooseksen kirjat kertovat. Hänen sanomansa oli tarkoitettu määrättyä ihmisryhmää varten, sen kasvattamiseksi ja kohottamiseksi. Sama tarkoitus on ollut kaikilla uskonnoilla. Huomaamme selvän eron esim. itämaisten ja länsimaisten kansojen elämänsäilytyksissä. Nämä eivät helposti ymmärrä toisiaan. Emme täällä lännessä oikein ymmärrä esim. buddhalaisuutta sentähden, että siinä on jotakin negatiivista. Täällä länsimailla on suurempi toiminnan tar-

mo. Me tahtoisimme toimia ja olla jotakin ja se on aivan toista kuin Idässä, jossa vetäydytään metsään mietiskelemään. Onhan tosin kristikunnassakin luostareita, tuo sama henki on jonkun verran vaikuttanut. Mutta Buddhan uskonto sopii paremmin itämaiselle mentaliteetille. Jeesus Kristuksen sanoma sopii paremmin länsimaalaisille, vaikka hänenkin opetuksissaan on piirteitä, jotka viittaavat buddhalaisuuteen. Esim. opetus: "luovu kaikesta ja seuraa minua". Mutta toisaalta Jeesus Kristuksen vaikutus kiihoittaa toimintaan, sillä hänen kauttaan heräsi ihmisissä synnintunto, joka panee ihmiset vähän enemmän pyrkimään ihmisyyttä kohti.

Mutta nämäkään seikat eivät vielä ratkaise tehtyä kysymystä lopullisesti. P. E. selittää, että kaikki uskonnot ovat kuin persoonallisuuksia uskontojen korkeammasta minästä. Uskontoja voidaan rinnastaa ihmiseen. Ihmisellä on korkeampi minä, josta lähtee säde joka kerta kun ihminen syntyy maailmaan. Tuo säde on persoonallinen ihminen, joka vain heikosti ilmentää todellista ihmistä. Samoin on uskontojenkin laita. On olemassa perususkonto, totuus, ja viisaus, rakkaus ja voima. Se on aurinkokuntamme Logos, Jumalan tajunta. Siinä on kaikkein syvin ja korkein viisaus. Siitä viisaudesta ovat profeetat aikojen kuluessa ammentaneet ja tuoneet sitä maailmaan eri kansojen keskuuteen. Siksi entiset uskonnot ovat aivan kuin persoonallisuuksia suuresta Logos-viisaudesta. Niiden avulla on kasvatettu ihmiskuntaa, kunnes tuli aika, jolloin itse uskontojen korkeampi minä syntyi maailmaan. Se tapahtui Pekka Ervastian suu-

ressa kosmillishenkisessä kokemuksessa 13 pv. loka-kuuta 1896. P. E. puhuukin siitä, ettei enää tulla antamaan uskontoja kansoja tai rotuja varten, vaan se uskonto, joka tulee syntymään, on tarkoitettu koko ihmiskuntaa varten. Sen tähden hän nimittääkin uutta uskontoa maailmanuskonnoksi.

P. E:n kirja "Teosofian sanoma nykyajalle" selittää, että se teosofinen elämänymmärrys, jonka Blavatsky toi, johdattaa meitä ymmärtämään Maailmanuskontoa. Blavatskyn teosofinen sanoma muodostaa uuden uskonnon filosofis-metafyysillisen taustan eli uskonnon "opinkappaleet" karma-, jälleensyntymis- ym. oppeineen.

57

Kysymys: Kun kaikki ihmiset saavuttavat täydellisyyden, niin mitä tapahtuu sen jälkeen? Tuleeko silloin maanpäällinen paratiisi?

Vastaus: Maapallon tarkoitus saavutetaan silloin, kun maa muuttuu paratiisiksi. Mutta se tila edellyttää, että ihmiset muuttuvat. Me ihmiset teemme olosuhteemme sekä huonoksi että hyväksi.

Virallistuneen kristinuskon mukaan elämällä ei ole mitään tarkoitusta. Olemme syntyneet tänne persoonallisen Jumalan mielivallasta. Toinen on syntynyt katuojassa ja toinen keisarin palatsissa. Näin on toisella erilainen ympäristö ja erilaiset mahdollisuudet kuin toisella. Sellainen Jumala on sängen edesvastuuton. Hän heittää ihmiset syntymään minne tahansa

ja kuitenkin vaatii jokaiselta oikeaa ”uskoa”. Onko tällainen menettely rakkautta? Jos tämä olisi totta, ei elämällä olisi mitään järkevää tarkoitusta. — Teosofinen ja kristosofinen elämänymmärrys sen sijaan opettaa, että elämä on koulua. Tämä planeetta on suuri jumalallinen koulu, ja tarkoitus on, että tästä tulisi paratiisi. Paratiisin taru, josta Vanha Testamentti kertoo, on vertauskuva kyllä, mutta siinä on todellisuus pohjana. Se on myöskin ennustus, joka joskus toteutuu. Paratiisin taru kuvaa sitä tosiasiaa, että ihmiskunta eli lapsuuskautenaan paratiisillisessa olotilassa. Lapsi-ihmiskunta tarvitsi kokemuksia. Se lankesi eläimellisyyteen, syntiin. Se kokemus on nähtävästi ollut ihmiskehitykselle välttämätön. Ihmiskunnan on täytynyt painautua syvälle aineeseen, opiakseen ihmisyyden läksyä. Mutta se on vain ajan kysymys, sillä ihmiskunnan on nouseva alennuksestaan ylös ja luotava paratiisi maan päälle. Tämä merkitsee rotujen kannalta katsottuna sitä, että elämme nyt jo nousuvaiheessa. Juurirotuja voimme ajatella jonkinlaisena kaarena. Ensimmäinen, toinen ja kolmas juurirotu laskeutui aineellisuutta kohti ja neljäs oli alinna. Viides, kuudes ja seitsemäs juurirotu nousevat aineesta pois. Kolmannessa juurirodussa tapahtui ns. syntiinlankeemus, eli sellainen ilmiö, että ihmiskunta, joka vielä osaksi oli vailla järjen valoa, lankesi sukupuoliseen yhteyteen eläinkunnan kanssa ja siten tärväsi sekä fyysillisen organisminsa että myöhemmän elämänsä. Nouseminen tästä lankeemuksesta pitäisi tapahtua vastaavalla kohdalla, siis viidennessä juurirodussa, sillä kolmas ja viides ovat

vastakkain. Elämme nyt parhaillaan viidennessä juu-rirodussa ja sen tyypillisessä, eli viidennessä alarodussa, joten on korkea aika nousta siitä alennuksesta, mihin aikoinaan lankesimme. Se työ on nyt ratkaisevasti aloitettu täällä Suomessa siten, että on julistettu uusi elämänymmärrys. Uskontojen korkeampi minä esittäytyy nyt maailmanuskonnon nimellä. Siinä on ratkaistu kaikki elämän pulmat ja se pätee ohjeeksi ja ojennusnuoraksi kaikille ihmisille.

58

Kysymys: Mikähän olisi ajan polttavin kysymys?

Vastaus: Tätäkin kysymystä voisi katsella useamalta puolelta. Eräs ajan polttavin kysymys on se, että ratkaisemme sotakysymyksen. Näemme maailman tilanteesta, että sota ei kelpaa minnekään. Jos tahdomme elää oikeitten ihmisten tavalla, niin on päästävä tuosta kaikkein suurimmasta pahan muodosta, toisen ihmisen tappamisesta. Siitä alkaa uusi elämä. On turha puhua veljeydestä niin kauan, kun ihannoidaan sotaa.

Mutta ajan polttavin kysymys on myös se, mikä asetetaan sodan tilalle. Se on Suomessa syntyneen uuden uskonnon sanoma. On ajan polttavin kysymys ymmärtää, että on syntynyt uusi uskonto. Eikä mikään uskonto ole syntynyt tyhjästä, vaan jokaisella niistä on ollut julistajansa. Ei sekään uskonto, joka nyt on julistettu Suomessa, ole syntynyt ilman julistajaa. Sen on julistanut Pekka Ervast ja tämän ihmi-

misen ymmärtäminen uuden uskonnon keskushenkilöksi on myös ajan polttavin kysymys. P. E. itse sanoo, tästä puhuessaan, että tulee uusi, suuri opettaja, joka julistaa uuden uskonnon. Vaikka hän puhuu itsestään, niin eihän hän voinut mennä lyömään rintoihinsa ja sanoa, että "tässä se nyt on". Mutta hän sanoo, että on ajan polttavin kysymys, miten me suhtaudumme uuteen opettajaan. Otammeko hänet vastaan opettajana vai ristiinnaulitsemmeko. On ajan polttavin kysymys, että ymmärrämme Pekka Ervas-tin uskontojen korkeamman minän sanansaattajaksi. Jos ymmärrämme, niin uusi uskonto ei jää riippumaan ilmaan, vaan siitä tulee käytännöllisen elämän opas.

59

Kysymys: Mikä on omatunto? Onko se joku ominaisuus korkeammassa minässä?

Vastaus: Omatunto on syntynyt helvetissä. Kun ihminen joutuu kuolemansa jälkeen puhdistavaan kii-rastuleen, jossa hänen alhaisin puolensa palaa, niin niissä kärsimyksissä herää varoittava ääni, joka seuraavassa jälleensyntymässä varoittaa toistamasta ennen tehtyjä erehdyksiä. Omatunto ei osaa neuvoa hyvään, vaan se varoittaa pahasta. Se on negatiivinen. Mutta tehtävämme on kasvattaa omaatuntoamme. Kun yritämme seurata Mestareitten ohjeita ja opetuksia, niin omatuntokin valistuu ja silloin se vähitellen oppii myöskin neuvomaan hyvään. Siihen tulee valistuksen kautta vaikutus korkeammasta minästä.

Kysymys: Mikä on henkinen väkivalta?

Vastaus: Jos sanalla ”henkinen” ymmärretään jotakin monadillista eli jumalallista, niin sanonta ”henkinen väkivalta” on väärä. Oikeammin pitäisi puhua ”sielullisesta väkivallasta”. Esim. pappi, joka kääntää sodasta kieltäytyvää pois hänen vakaumukseltaan, tekee sielullista väkivaltaa. Hän kuvittelee olevansa Jumalan puhutorvi ymmärtämättä itse, että hän on lähinnä sodanjumalan, saatanan puhutorvi. Hän yrittää kääntää Kristusta kunnioittavan ihmisen pois hänen oikealta tieltään ja tehdä hänestä saatanan palvojan. Tämä on sielullista väkivaltaa ja sitä harjoittavat kristityiksi itseään nimittävät ihmiset. Sellainen teko on Kristuksen vastustamista, sillä Kristus ja Jumala tulevat asetetuiksi ihmisten vallanhimon astinlaudaksi.

Kysymys: Mitähän sisältyy sanontaan: ”voima on heikkoudessa ja ikuinen elämä kuolemassa”?

Vastaus: Ajatelkaammepa vaikkapa kansaa. Kun kansa varustautuu aseineen, niin se uskoo olevansa vahva, mutta jos se ei pidä armeijaa kunnossa niin sanotaan, että se kansa on heikko. Valtiossa on silloin ”aseellinen tyhjiö”. Tämä on vanhan liiton käsitys. Voima on väkivallan mahdissa, olkoon kysymys yksilöstä taikka kansasta. Mutta Jeesus Kristuksessa tuli

uusi laki. Voima ei ole enää väkivallassa. Sentähden hän opettaakin: luopukaa taistelusta, luopukaa väkivallasta. Siinä on voima. Ymmärrämme tätä uutta lakia paremmin nyt, kun elämään on tullut nykyaikana sellainen muutos, että väkivallalle rakennettu luhistuu. Väkivalta, sota on saanut tuomionsa, se ei kelpaa enää asioita ratkaistaessa. Sodalla ei enää rakenneta. Se joutuu vähitellen heitetyksi syrjään koko ihmiskunnan elämästä. Voima on nyt siinä, että luovutaan väkivallasta ja tällainen menettely on vanhan käsityksen mukaan heikkoutta. Jeesus Kristus sanoo, että ”lempeät ja rauhan rakentajat tulevat perimään maan”. Jotta Jumalan tahto tapahtuisi maailmassa — ja Jumalan tahto on ainoa lopullinen tahto — niin rauhanrakentajat lopulta perivät tämän planeetan. Väkivallan mahti on tuomittu ja se kaatuu aikanaan omaan mahdottomuuteensa. — Ikuinen elämä seuraa mystillistä kuolemaa.

62

Kysymys: Mitä tarkoittaa ”Saatanan suojamuuri”?

Vastaus: Tätäkin kysymystä voisi katsella monelta kannalta. Esim. Saatanan kannalta. Saatanan suojamuuri, jos sitä katsotaan Saatanan kannalta, on se, että hänellä on sellainen armeija, joka suojaa häntä jollakin tavalla. Sellaisen armeijan muodostaa mm. tämä virallistunut kristikunta. Se suojaa eli puolustaa Saatanaa jotta häntä ei heitettäisi pois valtaistuimelta. Saatanan puolustajat kieltävät Jeesus Kristuksen opettajana, kuten kristikunta tekee.

Mutta saatanan suojamuuria voidaan ajatella myöskin ihmisen kannalta. Se merkitsee silloin sitä, että on olemassa näkymätön suoja, jotta emme liian valmistumattomina pääsisi kurkottautumaan elämänpuulle, kuten paratiisin tarussa sanotaan. Siellähän kerrotaan jumalien tuumailleen, kun ihmiset söivät hyvän ja pahan tiedon puusta, että jos nuo nyt vielä syövät elämänpuusta, niin miten sitten käy. Siksi asetettiin vartijat paratiisin portille, ettemme pääsisi valmistumattomina käsiksi taivasten valtakunnan salaisuuksiin. Jeesuskin sanoo: ”joka tulee sisälle taivasten valtakuntaan muualta kuin ovesta, hän on varas ja ryöväri”. Ihmisen pitäisi päästä henkiseen elämään sisälle Jeesus Kristuksen moraalisten opetusten kautta, silloin hän kulkee ovesta. Jos hän pyrkii salattuihin tietoihin esim. psykismin tietä, niin ei ole mitään takeita että hänessä kasvaa ihmisyyys. Jos hän kuvittelee saavuttavansa taivasten valtakunnan yliaistillisia kykyjä herättelemällä, niin hänestä voi tulla vaikea olento. Siksi meitä suojataan Valkoisten Voimien taholta.

Kysymys: Kun P. E. ”Tietäjässä” julkaisi otteen ”Teosophist”-lehdessä julkaistusta opetuslapsiuden ehdoista, oli siinä mm. kohta jossa sanottiin, että jos oppilas epäonnistuu, niin Guru tai Mestari jättää oppilaan oman onnensa nojaan, eikä edes ilmoita siitä

mitenkään tseelalleen. Tämä tuntuu jotenkin kovalta. Miten on nyt uudessa liitossa oppilaan ja Mestarin suhde?

Vastaus: Tässä kuvataan vanhan liiton oppilassuhdetta. Teosofinen sanoma tuotiin länsimaille itämaisten Mestareitten toimesta ja he yrittivät saada oppilaita länsimailta. Eräälle sanottiinkin: lähde Tiibettiin fyysillisen Mestarin luo. Kun oli paljon pyrkijöitä, niin Mestarit antoivat luvan yrittää ja muutamat yrittivät. Heille kävi niinkuin kävi, sillä henkinen elämä on vakavaa, siinä ei auta epärehellisyys ja koppailu. Kun yritämme kasvaa ihmisyyttä kohti, niin meissä alkaa sisäinen reaktio. Eihän elämä muutoin olisikaan koulua. Henkinen elämä on puhdistuksen tiellä kulkemista, ja silloin alkaa sisäinen käyminen, jolloin kaikki huono ensinnä nousee pinnalle. Pitää oppia olemaan viisas sillä tavoin, ettei ala puolustaa pinnalle noussutta pahaa. Antaa sen olla, sitä ei pidä vastustaa eikä puolustaa. Aikanaan se varisee tien oheen. Teosofisen liikkeen alussa tapahtui sellaista, että nuo pyrkijät, joiden omasta sielusta nousi itsekkyyttä pinnalle, alkoivat sitä puolustaa. Heistä tuli lopulta Mestarinsa vastustajia.

Jos Mestari sanoisi tuollaiselle oppilaalleen, josta on tullut hänen vastustajansa, että nyt olet joutunut väärälle tielle, niin uskoisiko hän sitä? Ei hän uskoisi. Päin vastoin hän ajattelisi, että Mestari se on kaiken pahuuden juuri. Me ihmiset olemme niin ylimielisiä ja itsekkäitä. — Tässä kysytään, että mikä on uudessa liitossa oppilaan ja Mestarin suhde. Suhde

on se, että aivan nöyrästi otamme Mestarin opettajaksemme, yritämme kuunnella mitä hän puhuu, otamme siitä oppia ja parhaan kykymme mukaisesti toteutamme hänen opetuksiaan. Emme kuvittele itsestämme mitään turhia. — Teosofisen liikkeen alkua ajoilta on eräs esimerkki. Joku korkeasti oppinut arveli, että olisi suureksi kunniaksi Teosofiselle Seuralle, jos hän pääsisi Seuran johtoon. Hän kirjoitti tästä H. P. Blavatskylle ja Blavatsky, joka näki läpi tuollaiset puuhut, vastasi vain kiittäen. Ei ollut kysymys Teosofisen Seuran kunniaa tai kunniaattomuudesta, kysymys oli siitä, että se teosofinen sanoma, jonka Mestarit ovat julistaneet, pääsisi leviämään maailmaan. Tätä seikkaa ei paranna kenenkään kunnia. Se leviää ihmiskuntaan vain ahkeran ja peräänantamattoman työn ansiosta.

64

Kysymys: Pekka Ervast sanoo: Rauhaa ei tule maailmaan, ei liittoa kansojen kesken ennenkuin toisuuden etsijät lyövät veljeskättä toisilleen. Miten tämä voisi tapahtua ja eikö jo olisi kiire, koska tuho uhkaa ihmiskuntaa?

Vastaus: Kiire nähtävästi on. H. P. Blavatsky jo sanoi, että ellei Eurooppa ota teosofiaa vastaan, niin silloin myrsky nousee ja Eurooppa joutuu sellaiseen kauhujen mereen, jota se ei ole koskaan kokenut.

Olemme nähneet omin silmin, että näin kävi. Teosofinen sanoma ei saanut sellaista jalansijaa kuin oli odotettu niiden voimien taholta, jotka panivat alkuun Teosofisen liikkeen. On ollut jo kaksikin suursotaa. — Pekka Ervasthan teki esityksen Teosofisen liikkeen eri haarautumille lähettämällä kiertokirjeen, jossa hän ehdotti, että perustettaisiin yhteinen organisaatio yhdistämään näitä eri haarautumia. Mutta hänen esitystään ei otettu todesta. Ei tullut yhteistoimintaa ja niin maailma ajautuu ja on ajautunut yhä suurempaan kaaostilaan. Ihmiskunta on joutunut suurempiin kärsimyksiin ja onnettomuuksiin sen vuoksi, ettei Mestareitten henkinen valo ole sille kelpaanut. Mutta meille on annettu tällainen kristosofinen tehtävä ja yritämme nyt tehdä tätä työtä niin kuin parhaiten osaamme. Toivottavasti tämä työ saa aikaan ainakin niin paljon, ettei aivan lopullista onnettomuutta tapahdu. Onhan meille opetettu, ettei tämä maapallo tuhoudu ihmisten käsissä, eikä jumalien suunnitelma ihmiskunnan tulevaisuudesta mene hukkaan. Yritämme nyt parhaamme ja ne voimat, jotka ovat takanamme parhaiten tietävät, miten kootua henkistä voimaa on käytettävä kaikkien onneksi.

65

Kysymys: Pekka Ervast puhuu sekä Maailmanuskonnosta että uudesta uskonpuhdistuksesta. Ovatko ne yksi ja sama asia vai voisiko niitä jotenkin eritellä?

Vastaus: Ne ovat tavallaan sama asia. Kun ymmärrämme esim. aikaa pari tuhatta vuotta sitten, jolloin Jeesus Natsarenius esiintyi, niin hänen työnsä oli uskonpuhdistusta etenkin juuri juutalaisuuden keskuudessa. Hän oli synnynnäinen juutalainen ja yritti puhua järkeä niille juutalaisille, jotka olivat tehneet oman uskontonsa liian karkeaksi. Huomattakoon, etteivät kaikki Mooseksen kirjojen kertomukset ole Mooseksen sanoja. Tutkijat ovat huomanneet, että Mooseksen kirjoittamia asioita on hyvin vähän. Perästä päin on lisätty kertomuksia ja on pantu ne Mooseksen sanomiksi. Siten koko uskonto meni perin veriseksi. Vaikka luomiskertomuksessa Jumala sanoo ihmisille, ettei pitäisi tappaa ketään, niin kuitenkin Vanha Testamentti — kuvaannollisesti — tihkuu verta. Jeesus Kristus yritti sitä puhdistaa. Siten hänen työnsä oli uskonpuhdistusta samalla, kun se oli uuden sanoman esittämistä. Sama pitää paikkansa tänä päivänä. Pekka Ervast oli tällaisen kristikunnan jäsen ja tavallaan sen kasvatti. Hänkin yritti puhdistaa tätä kristinuskoa. Hän puhuu Jeesus Kristuksesta toisella tavalla kuin virallinen kristikunta. P.E:n työ oli siis uskonpuhdistusta. Mutta hänen sanomansa ei rajoittunut yksinomaan kristinuskoon, sillä hän opetti muistakin uskonnoista. Niinpä ”Suuret uskonnot”-kirjassa käsitellään maailman eri uskontoja ja tuodaan esille niiden parhaimmat helmet. P. E. opettaa lisäksi sellaista, jota ei ole koskaan ennen opetettu. Tuo uusi opetus on uutta uskontoa. Niinpä Matteuksen evankeliumissa ovat Jeesus Natsarealaisen sanelemat Vuorisaarnan viisi käskyä. Pekka Er-

vast käsittelee niitä monilta eri puolilta. Esim. kirjassa "Jeesuksen salakoulu" hän puhuu Vuorisaarnan käskyistä mm. aistimien kannalta, miten jokainen käsky avaa uuden aistin. Ei Matteuksen evankeliumissa sellaisista puhuta. Lisäksi hän tuo esille noiden käskyjen myönteiset puolet, ei niistäkään ole Matteuksen evankeliumissa puhuttu. Tämä kaikki on sitä u u t t a, mitä Pekka Ervast on kaivanut esiin uskonnon sisäisestä hengestä. — Maailmanuskonto, ollen uskontojen korkeampi minä, sisällyttää itseensä myös toisten uskontojen ytimet.

66

Kysymys: J. R. Hannula puhui paljon Paavalista, siis omasta menneisyydestään. Se objektiivisuus, millä hän sen tekee, hämmästyttää. Sillä kysymyksessähän oli hänen oma itsensä Paavalina ollessaan. Eikö tämä ole vaikeaa ihmiselle, joka muistaa kaikki entiset ruumistuksensa? Olisiko tästä mitään sanottavaa?

Vastaus: Pekka Ervastkin sanoi, että kun hän paljastaa joitakin henkisiä kokemuksiaan, niin on kuin hänet vedettäisiin ristille ja ihmisten pilkattavaksi. Mutta toisinaan on välttämätöntä, että suuret Opettajat esittävät itsensä. Sen täytyy tapahtua meidän ihmisten kovakorvaisuuden takia perin varovaisesti, etteivät kuulijat loukkaantuisi. Jos se joukko, jota Opettaja on kasvattanut, perin juurin louk-

kaantuisi, niin silloin Opettajan työ sammuisi, tai tulisi hyvin vaikeaksi. Juutalaiset loukkaantuivat Jeesukseen niin, että ripustivat hänet ristille.

67

Kysymys: Miksi uusi luonnonvoima vaikuttaa elämäntahtia kiihdyttävästi?

Vastaus: Luonnolla on oma rytmensä ja järjestyksensä. Kun teosofisen elämänymmärryksen valossa katselemme esim. juurirotujen sarjaa niin huomaamme, että varhaisemmat juurirodut saattoivat olla monta sataa miljoonaa vuotta vanhoja. Mutta H. P. Blavatsky sanoo tästä viidennestä juurirodusta, että se on tuskin miljoonaa vuotta vanha. Viides juurirotu on jo sivuuttanut puolivälin. Mitä vanhemmaksi ihmiskunta tulee, sitä kiihkeämmäksi käy elämän tahti, sitä nopeammin kehitys kulkee, koska ihmiskunta valistuu, oppii käyttämään järkeään, ymmärrystään, tahtoaan ja liittäytyy yhteen elämän kasvattavan tahdon kanssa. Meidän aikamme on tullut kiihdyttäjäksi uusi luonnonvoima. Mutta se luonnonvoima ei ole esim. painovoiman kaltainen, joka vaikuttaa jotenkin "sokeasti", vaan se on henkinen voima, joka on saanut järjellisen sisällön. Se on esitetty myös elämänymmärryksenä teosofisen ja kristosofisen sanoman muodossa. — On vaikeata esittää lyhyen keskitetysti nämä asiat. Mutta

voisihan sanoa, että kun luomistyö, luomisen kenttä lähtee käyntiin ja on käynnissä, niin siinä on kolme vaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa vaikuttaa Logos Pyhänä Henkenä, järkenä, järjestäen kehityksen kentän. Se saattaa olla pitkä aikakausi. Sitteen tulee toinen vaihe, jolloin Logos Poikana vuodattautuu kehitykseen ja silloin kehityksen kenttä alkaa toimia. Luomispäivät toistensa perään alkavat työskentelynsä, juurirotu toisensa perästä astuu esiin, kehitys on käynnissä. Mutta kun kehitys on päässyt tarpeeksi pitkälle, niin tulee mukaan kolmas tekijä, Isä-voima. Se vetää kaiken takaisin alkulähtetään kohti. Ei kuitenkaan samanlaisena kuin tuo kenttä oli alussa, vaan täydellistyneenä. Isän vuodatus on tapahtunut meidän aikanamme. Mutta ennenkuin Isä-vuodatus voi tapahtua, oli Pyhän Hengen ja Pojan vuodatusten saavutettava täyttymyksensä, minkä ne saavuttivatkin Buddhan ja Jeesuksen kautta. Pekka Ervast puhuukin siitä, että maapallo on nyt astunut kirkastuksen tielle, nousevalle kaarelleen, jolloin ihmiskunta kutsutaan kasvamaan Isän täydellisyyteen asettamalla oman tahtonsa elämän tahdon rinnalle, jotta kehitys joutuisi. Elämme nyt murroskaudessa. Tilanne on vaikea, koska vanha ja uusi "taistelevat" keskenään niin kuin keväällä, jolloin kesä ja talvi mittelevät voimiaan. Mutta kesä voittaa talven, jäät sulavat, rousta häviää ja luonto herää eloon. Emme nyt vielä näe uuden ajan heräämistä kyllin selvästi. Mutta sisäisesti saatamme sen ymmärtää, koska olemme mukana tällaisessa ihmeellisessä työssä.

Kysymys: Se uusi mysterio-opisto, joka odottaa toteutumistaan Suomessa, on ainutlaatuinen. Kuinka totuudenetsijä tulee tietoiseksi tuosta uudesta koulusta? Kuinka opiskeleminen tapahtuu?

Vastaus: Jos ajattelemme mysteriokoulua siinä merkityksessä kuin Pekka Ervast sitä pyrki toteuttamaan, niin sen mysterio-opiston rakennustyö keskeytyi. Meille on annettu nyt tällainen tehtävä. Yritämme muodostaa keskitetyn elimen, veljeyden ytimen, jossa Kristuksen Vuorisaarna on noudatettava laki. Mikäli tässä työssä onnistumme, niin sikäli voi lähestyä se aika, jolloin tämä kansa antaa tilaisuuden mysterio-opiston syntymiselle. Niinkuin Suomen kansa hyväksyy keskellään kirkon, niin sen täytyy hyväksyä keskellään mysterio-opisto, kun sellainen aikanaan syntyy. Kansa ei voi hyväksyä sitä silloin, kun se on aseistettu ja sota on sille pyhin asia. Voidaanhan ajatella sellaista tilannetta, että tämä meidän työemme kerran vaikuttaa niin, että Suomen kansa heittää aseensa ja armeijansa. Silloin lähenee sellainen mahdollisuus, että joku Opettaja voisi tuollaisen koulun perustaa. Pekka Ervast kuitenkin sanoi, että se Koulu on avattu itse tässä elämässä. Se Temppele on avattu suomalaisella kummulla ja se on todellisuus näkymättömissä maailmoissa. Siinä on toivo, että se kerran tulee näkyväiseenkin maailmaan.

Kysymys: Minkälaatuinen yhteys on olemassa Kalojen ja Vesimieskauden siirtymiskohdalla ja P. E:n kuvailemalla suurella murroskaudella?

Vastaus: Kun elämä on lakisiteinen, niin etenkin suuret tapahtumat purkautuvat ajalla, jolloin on parhaimmat edellytykset. Elämä on aaltoilua, siinä on nousu- ja laskukausia, kuten historiakin osoittaa. Joku kansa syntyy, elää aikansa, luo kulttuuria, sammuu ja häviää. Nousu- ja laskukausia on pienempiä ja suurempia. Viime vuosisadan lopulla oli sellainen kausiyhtymä, siirtoliike, jossa eräät aikakaudet yhtyivät. Esim. rautakauden, jota itämailla sanotaan Kali Jugaksi, ensimmäinen 5000-vuotiskausi päättyi samalla kertaa kuin eräs toinen, astrologinen kausi, jolloin kevättasauspiste siirtyi Kaloista Vesimieheen. Nämä sattuivat samanaikaisesti. Oli sellainen otollinen tilanne — korkeimmat voimat sen näkivät — sille tapahtumalle, että uusi luonnonvoima vuodatettiin maapallolle ja sen voimavuodatuksen keskushenkilö Pekka Ervast koki kosmillisen Jordan-kastekokemuksensa, kosmillisen vihkimyksensä.

Kysymys: Mitä edellytyksiä tarvittaisiin, jotta mysterio-opisto muodostuisi kansan julkisesti tunustamaksi ja tuntemaksi laitokseksi?

Vastaus: Ensimmäisenä edellytyksenä on se, kuten jo edellä sanoimme, että Suomen kansa luopuisi aseistuksestaan ja tulisi rauhaa rakastavaksi kansaksi, joka eläisi ilman miekkaa. Pekka Ervast sanoi, että se on lopulta ehdoton ehto. Suomen kansalle on annettu suuri tehtävä olla uuden uskonnon kehona. Se velvoittaa, että tämä kansa luopuu aseistuksestaan. Se ei ollut ehdoton ehto vielä muutamia aikoja sitten, mutta vähitellen tuo ehto tulee yhä määräävämmäksi.

71

Kysymys: Raamatussa sanotaan mm.: ”— muista Luojaasi nuoruudessasi ennenkuin hopealanka katkeaa — — — ennenkuin kultainen astia särkyy...”. Mikä tämä ”kultainen astia” on?

Vastaus: Yhtä hyvin olisi voinut kysyä, että mikä on hopealanka? — Ihmisen prinssiipit ovat sidotut toisiinsa elämän aikana oodisella säteellä, jota on nimitetty hopealangaksi. Se on kiinni ihmisen fyysillisen ruumiin sydämessä ja toinen haara eetteriruumiin vastaavassa kohdassa. Se muodostaa kuin silmukan ja elämän aikana se yhdistää kemiallisfyysillisen ruumiin eetteriruumiiseen. Kuoleman tullessa hopealanka katkeaa kohtalon tahdosta. — Kun sanotaan, että ennenkuin hopealanka katkeaa, niin sen runollinen toisinto on: ennenkuin kultainen astia särkyy. Se merkitsee siis sitä, että ennenkuin ih-

minen kuolee, ennenkuin fyysillinen kuolema häntä kohtaa. ”Muista Luojaasi nuoruudessasi ennenkuin hopealanka katkeaa” eli siis ennenkuin se on myöhäistä. Salomon saarnaaja puhuu myös rattaan hajoamisesta kaivolla ym. runollista.

72

Kysymys: Kuinka on ymmärrettävä, että läheinen vainaja (esim. äiti tai aviopuoliso) unessa neuvo, aina ja kaikissa asioissa. Onko niin, että hän itse ei ole huomannut tapahtunutta muutosta kohdallaan?

Vastaus: Vaikka vainaja olisikin huomannut tilansa, niin ihmisethän ovat vainajien korkeampien miinuksien kanssa tavallaan yhtä, samassa maailmassa. Vaikka me elämme tässä näkyväisessä maailmassa, niin samalla elämme myös henkimaailmassa, koska meidän näkymättömät prinsippimme ovat henkimaailmassa. Ne ovat siis vainajien luona ja äiti, joka muistaa omia lapsiaan, on kuin holhooja. On käytetty sellaistakin sanontaa, että vainajat puhuvat elossa olevien omissatunnoissa. He yrittävät auttaa omantunnon kautta. Herkempi ihminen joutuu helposti unissaan yhteyteen vainajien kanssa ja sillä tavalla saa lohdutusta ja apua. — Unia on monenlaisia eikä niillä kaikilla ole merkitystä. Kun on esim. nälkä, niin voi joutua unissaan hyvän pöydän ääreen ja on syövinään tavattomasti, mutta nälkä ei katoa. On fyysillisiäkin syitä uniin ja myöskin sielullisia syitä. Mm. erilaiset toiveet tulevat unissa

esille. Mutta kyllä on tosiuniakin, kyllä minäkin olen sellaisen unen nähnyt. Aikoinaan kirjoitin siitä Ruusu-Risti-lehteen ja voin sen nytkin toistaa. Ensimmäisen suursodan aikana sain unissani jonkinlaisen selluloidi-levyn tapaisen kappaleen ja sanottiin, että se on saksalainen raha. Siinä oli toisella puolen kirjoitusta kultaisin kirjaimin, mutta en sitä ymmärtänyt. Kun käänsin tuon levyn, niin sen toisella puolella oli kirjoitettu suomeksi: Keisari Wilhelm viimeinen. Poika, joka antoi tuon ns. rahan minulle sanoi, että siitä on leikattu kulma pois, ei se kestä enää kauan. Siitä "rahasta" oli kulma leikattu pois. Kerroin tämän heti vanhemmilleni ja niin sitten kävikin, että parin kuukauden kuluttua Saksassa oli vallankumous. Nähtävästi keisari Wilhelm oli viimeinen.

73

Kysymys: Mikä on tarkemmin määriteltynä vanhan ja uuden liiton elämänohjeitten ero?

Vastaus: Voisi sanoa lyhyesti, että vanhan liiton ohjeet ovat ulkonaisia käskyjä, uuden liiton elämänohjeet ovat sisäisiä käskyjä. Mooseksen käskyissä sanotaan mm.: älä tapa, älä varasta. Nämä ovat ulkonaisia ohjeita. Mutta koska ne ovat ulkonaisia ohjeita, niin yhteiskunta on ottanut ne omaan ohjelmistoonsa ja laatinut niiden nojalle erilaisia rikoslakeja. Lakien valvojana pitää olla oikeuslaitos ja sen tukena vankiloita, hirttolavoja, giljotiineja... Ulkonaiset ohjeet vievät helposti tähän, sillä yhteiskunta yrit-

tää pakkovallalla toteuttaa niiden moraalia. Niinikään Buddha opetti: älä käytä päihdyttäviä juomia. Se on ulkonainen neuvo ja hyvä neuvo. Tällaisten neuvojen pohjalle syntyi raittiusliike, joka on saanut paljon hyvää aikaan. Mutta esim. täällä Suomessa huomattiin, että kun on noin hyvä neuvo, niin tehdään tämä kansa raittiiksi yhtäkkiä. Tehtiin kieltolaki ja huu-dettiin, että nyt Suomen kansa on raitis. Mutta het-ken kuluttua huomattiin, ettei kansa tullutkaan raittiiksi. Viina virtasi enemmän kuin ennen kieltolakia, vaikka organisoitiin erikoinen virkakoneisto lain noudattamista valvomaan. Vankilat täyttyivät. On-neksi Suomen kansa huomasi ajoissa, ettei ihmisiä saada raittiiksi pakkovallalla. Ohje oli hyvä niin kauan, kun se oli vapaaehtoisuuden pohjalla, mutta kun siihen tuli väkivalta, niin se menetti tehonsa. — Otamme vielä erään esimerkin. Mooses sanoo käs-kyissään: älä tee aviorikosta. Se on oikea ja hyvä neuvo niin kauan, kun se on vapaaehtoisuuden pohjalla. Mutta yhteiskunnat ovat tehneet tuostakin neuvosta omia johtopäätöksiään. On laadittu lakeja, jotta em-me eläisi niinkuin elukat, jotta yhteiskunnassa vallit-sisi jonkinlainen järjestys tässäkin suhteessa. Mutta tulokset lienevät heikonlaiset. Joitakin aviorikosjut-tuja tulee tietenkin julkisuuteen, mutta eiköhän suu-rin osa jää aivan pimentoon. — Edellä esitetystä näemme, että vanhan liiton elämänohjeisiin liittyy helposti väkivalta ja sen käyttäminen johtaa ojasta allikkoon. Uuden liiton elämänohjeet ovat toisen luontoisia. Jeesus Kristus sanoo esim.: älä suutu. Suuttuminen on sisäinen asia. Lakipykälien avulla ei

voida yrittääkään estää ketään suuttumasta. Ihminen itse vain voi yrittää olla suuttumatta ja sillä tavalla uuden liiton henki pääsee toteutumaan. Saman sisältöiset ovat muutkin Vuorisaarnan käskyt.

74

Kysymys: Mikä on ihmisen monaadi?

Vastaus: Ihmisen monaadiksi sanotaan meissä olevaa Jumalkipinää. Se on meidän Jumalan poikamme. Pekka Ervast sanoo, kuvatessaan Jordan-kastekokeestaan, että ”minusta vyöryi ulos eläviä olentoja”. Logos synnyttää itsestään tajuntoja, eikä kuitenkaan itsestään, vaan ne tajunnat ovat lähtöisin kaikkiallisesta, suuresta tuntemattomasta jumaluudesta. Nuo jumalkipinät ovat ihmisten monaadeja. Ne ovat aurinkokuntamme Logoksen helmassa, ovat niinkuin munia, joita kana hautoo tai niinkuin atoomeja Kristuksen ruumiissa, opettaa P. E.

75

Kysymys: Mikä on aurinkokunnan Logoksen ja maapallon ihmiskunnan välinen suhde?

Vastaus: Logoksen ja ihmiskunnan välinen suhde on se, että koska meidän monaadimme, jumalallinen kipinä on Logoksen helmassa, olisi se saatava fyysiliseen päivätietoisuuteen. Tämä prosessi on nyt aloitettu. Logos on astunut alas ihmisten keskuuteen,

Logos on Isänä inkarnoitunut ihmiskuntaan. Näin avautui ihmisille tie Logokseen. Ihmisen tulee nyt pyrkiä kohti Jumalaa, jolloin hänen sisäinen monaadinensa tulee vedetyksi alas tähän fyysilliseen päivätajuntaan. Ei se kävisi päinsä, ellei yksi ihminen ensin avaisi latua. Latu avautui, kun Logos Poikana Jeesus Kristuksessa suoritti Jumalan ja ihmisen yhtymisen. Hänessä monaadillinen elämä tuli alas ihmisen päivätajunnan taakse, kuten se myöhemmin syventyneenä tuli Pekka Ervastian Jordan-kastekokemuksessa. Siksi nämä edelläkävijät voivat sanoa: minä olen Jumalan Poika. Ei ihminen itse voi niin sanoa itsestään, ellei Jumalan Poika elä hänen päivätajunnassaan. Nyt se on tapahtunut noissa edelläkävijöissä ja me ihmiset olemme tulleet siihen asemaan, että meidän jokaisen on suoritettava tuo sama alkemiallinen prosessi, jotta meidän Jumalan Poikamme tulisi tähän päivätajuntaan. Siinä on tietenkin eri vaihteita, mutta se prosessi on kerran jokaisen suoritettava. Tie on Vuorisaarnan moraalinen tie. Olipa tuo tie pitkä tai lyhyt, niin se on annettu ihmiskunnan kuljettavaksi ja se vie lopulta monaadillisen elämän yhtymiseen ihmiskunnan päivätajunnan kanssa.

76

Kysymys: Kaipaisin lisäselvitystä keskusauringon Siriuksesta tulleesta henkisestä voimavuodatuksesta ja Pekka Ervastian suhteesta siihen?

Vastaus: Pekka Ervastian kertoo kirjassaan "Ihmisyyden uskonto", ettei aurinkokuntamme kor-

keinkaan johto ole sellainen instanssi, joka itse määrää ja järjestää asioita, vaan se ottaa inspiratioita ja suoranaisia käskyjä korkeammalta johdolta. Aurinko-Logoksen yläpuolella oleva keskusjohto on Keskusaurinko Sirius, se valtava Logos, joka johtaa miljoonien aurinkokuntien yhteistä elämää, niiden aurinkokuntien, jossa tämä meidänkin aurinkokuntamme on yhtenä. Uusi voimavuodatus tuli maapallolle keskusaurinko Siriuksesta. Ei se tullut tämän maapallon Salaisesta Veljeskunnasta, eikä se tullut tämän aurinkokuntammekaan Kuninkaallisesta Neuvostosta, vaan se tuli aurinkokuntamme ulkopuolelta. Sehän merkitsee, että Pekka Ervastian kosmillinen vihkimys, Jordan-kastekokemus, oli niin korkea tapahtuma, että vihkiä oli Siriuksesta.

77

Kysymys: Mitä on oikea vapaus, oikea veljeys ja oikea tasa-arvoisuus?

Vastaus: Sosialistinen liike otti nämä tunnukset ohjelmistoonsa. Se liike syntyi henkisestä sysäyksestä, sillä nämä kolme sanaa: veljeys, vapaus, tasa-arvoisuus julistettiin vapaamuurarijärjestöstä. Mutta kun ne joutuivat kansan käsiin, kansan, jota ei erikoisesti kiinnostanut muu kuin leipä, niin siinä kävi niinkuin kävi. Veljeys on madaltunut aseveljeydeksi, vapaus keskitysleirien ihannoimiseksi ja tasa-arvoisuus pakkomielteeksi: pää poikki siltä, joka on pitempi muita. Emme pääse tasa-arvoisuuden,

veljeyden ja vapauden oikeaan henkeen muuten kuin Vuorisaarnan elämänymmärryksen avulla. Siinä on se laki, jota meidän pitäisi oppia noudattamaan.

78

Kysymys: Mitenkä totuus meidät vapauttaa, kun on sanottu: "Totuus tekee teidät vapaiksi"?

Vastaus: Totuus vapauttaa meidät valheesta. Meille on mm. uskoteltu, että kuoleman jälkeen jou-dumme iankaikkiseen helvettiin. Kun uskomme tä-män todeksi, niin olemme helvetin vankeja jo eläes-sämmeekin. Kun uskomme sellaiseen hirmu-Jumalaan joka on luonut lapsilleen helvetin, niin olemme val-heellisten mielikuviemme vankeja. Mutta kun omak-summe teosofisen, kristosofisen elämänymmärryk-sen, niin vapaudumme tuollaisista käsityksistä. To-tuus tekee meidät vapaiksi. Jos itse otamme osaa va-pauttamistyöhön esim. irroittautumalla kirkosta, jo-ka tuollaisen käsityksen on meille syöttänyt, niin va-pautemme tulee yhä täydellisemmäksi. Totuus va-pauttaa.

79

Kysymys: "Olkaa tässä maailmassa, mutta älkää olko tästä maailmasta", kas siinä pulma totuudenet-sijälle, ettei väsy. Miten jaksaa?

Vastaus: Pekka Ervast sanoo: ”Karma ei meitä tuhoa,ellemme itse väsy”. Mutta jaksaminen on monelle niksi. Ellei jaksa kävellä, niin täytyy yrittää kontata. Sillä yön jälkeen tulee päivä. On hyvä muistaa, ettei elämä ole aina samanlaista, se on aaltoliikettä. On aikoja ja tilanteita sekä sielussamme että karmassamme, jolloin elämä saattaa tuntua liian vaikealta. Mutta kun muistamme tuota Pekka Ervastian lausetta: ei meitä karma tuhoa,ellemme itse väsy, niin täytyy vain yrittää kaikkien vaikeuksien keskellä. Kerran valkenee uusi päivä.

80

Kysymys: Mitähän tällainen päivällä nähty näky mahtaa merkitä? Itse olen usein nähnyt unissani kuolemantapauksia, jotka ovat seuraavana päivänä toteutuneet. Mutta en ymmärrä täysin erään merkittävän unen merkitystä. Olin menossa rappuja taivaaseen, mutta melkein viimeiselle rapulle päästyäni uni katkesi.

Vastaus: Kysyjä on nähtävästi tuntenut itsensä jonkun vian, jota hän ei hyväksy. Hän on siten henkisesti jo hereillä, että huomaa: kas, minussa on tuollainen vika, se ei ainakaan ole taivaskelpoinen. — Unen symboliikka: taivas ja taivaaseen johtavat rapput johtuu virallis-kristillisestä elämänkäsityksestä, joka opettaa, että taivas on korkeuksissa ja helvetti maan sisällä. Unikin on saman luontoinen. — Kun

näkee tuollaisen unen, ettei päässyt viimeiselle rapulle, niin se kuvaa sattuvasti sitä, että on tuntenut itsessään vian, joka ei ole taivaskelpoinen. Tämä vika, heikkous on voitettava.

81

Kysymys: Mitä on rakastaa pahaa itsessä ja toisessa?

Vastaus: ”Pahan rakastaminen” on kaksimielinen sanonta. Tavallisin käsitys on, että pahaa olisi vihattava. Mutta eihän paha ilmene muuten kuin elävän olennon — ihmisen — välityksellä ja ”pahaa” ihmistä tulisi rakastaa. — Jos olemme taisteluasenteessa itsessämme olevaa pahaa vastaan, niin silloin oikeastaan rakastamme pahaa. Näin se esiintyy psykologisesti. Emme hennoisi luopua pahasta, vaikka parempi osa meissä sanoo, että siitä pitäisi luopua. On aivan kuin toisella kädellä pitäisimme kiinni pahasta ja toisella kädellä antaisimme sille piiskaa. Sillä tavoin emme pääse pahasta. Siksi Pekka Ervast sanoo: ei pidä vastustaa pahaa, ei edes itsessään olevaa. Pahasta ei pääse taistelulla. Se vain kasvaa sen vuoksi, että tuijotamme siihen, kun tajuntamme on jatkuvasti kohdistunut heikkouteemme. — Mitä ihminen ajattelee, sellaiseksi hän vähitellen tulee. Pahaan tuijottaminen vie siihen, mihin tässä virallisessa kristikunnassa on jouduttu: minä vaivainen syntinen ihminen. Kun jatkuvasti kuljemme pää alaspäin ja vertaamme itsemme maan matoon, niin meistä tu-

leekin matoja. Menetämme tarmomme hyvässä. Mutta koska elämänvoima kuitenkin on jäljellä, niin se vie tarmokkuuteen pahassa. Tämä kristikunnan tila on mennyt sellaiseksi, Kristikunta on vaivainen syntinen silloin, kun pitäisi saada aikaan jotakin inhimillistä, kun pitäisi esim. armeija romuttaa. Mutta heikkous ja syntisyys on kaukana silloin, kun sotailippuja siunataan. Näin menetellen kiihoitetaan sotilaita murhaamaan.

82

Kysymys: Mikä olisi paras vastaus sille, joka sanoo kesäkurssille lähtijälle: parasta olisi huolehtia taloudellisista asioista; kurssit eivät ole korvaamattomat.

Vastaus: Kun on tutkinut meikäläistä kirjallisuutta, eikä kesäkurssien tarpeellisuus ole valjennut, niin ei siinä puhuminen paljoa auta. Joissakin tapauksissa kehoitus on paikallaan. Mutta kehoituksen tulee olla sen luontoista, ettemme menettele hämähäkin tavalla, joka kietoo verkkoa, jotta saisimme yhden käännynnäisen. Tulee olla niinkuin kynttilä pöydällä, joka aina valaisee toisen ymmärrystä. Elämä oikaisee aikanaan jokaista ja kun se koettelee oikein kovakouraisesti, niin ihminen vähän herää. Olemme kovassa koulussa.

Kysymys: Miten tulee menetellä silloin, kun näkee, että jotakin epätavallista kohdistuu aivan viattomaan ihmiseen?

Vastaus: Käsite ”viaton ihminen” on perin tulkinnan varainen. Jeesus sanoi niille, jotka uhkasivat kivittää ”syntisen” naisen: joka teistä on synnitön, heittäköön ensimmäisellä kivellä. Hän näki, että kivittäjät olivat itse osasyllisiä. Meidän tulee yrittää suhtautua tilanteihin ja asioihin rakkaudella niin, että olisimme kuin valaisevia kynttilöitä. Elämä ja kokemus opettaa suhtautumaan tilanteihin oikealla tavalla. Totuudenetsijässä herää aivan kuin uusi aisti, joten osaa suhtautua tilanteisiin harkitusti, ilman teeskentelyä, olemalla sellainen ihminen kuin on. Kultaiset helyt ja kerjäläisen ryysyt ovat samanarvoisia.

Kysymys: Jos valtaa halu saada haihtua olemattomiin, niin miten sitä tulisi ymmärtää ja miten siihen tulisi suhtautua?

Vastaus: Sellainenkin halu voi tulla. Mutta kun ravistaa itsensä hereille unelmista niin huomaa, ettei pääsekään olemattomiin. Jos vetää narun kaulaansa, niin ei silti pääse elämästä irti. Kuolemantakaisessa elämässä huomaa olevansa kuitenkin olemassa. Täy-

tyy yrittää voittaa sellainen halu, koska järjellään ymmärtää, että se on harhaa. Emme pääse elämästä irti. Olemme sidotut jälleensyntymisen pyörään ja siitä vapautuminen on työn takana. — Mutta miksi pyrkisimme pois maailmasta? Elämähän pitäisi muodostua paratiisiksi, jossa asuisimme toistemme veljinä, opettelisimme veljeyden taitoa.

85

Kysymys: Kun nyt on kaksi 13 vuotiskautta näin ryhmänä sivuutettu ja P. E. on tällä tavoin tehnyt Egyptin ja Palestiinan matkan, alkaa kolmas jakso ja matka Suomeen. Pyytäisin kysyä, mitä tämä Suomen matka tarkoittaa, nimenomaan käytännössä? Mitä seikkoja olisi otettava huomioon, mikä on tässä vaiheessa **k a i k k e i n** tärkein? — Muuten tänä vuonna tulee kuluneeksi 65 vuotta P. E:n Jordan-kastekokemuksesta, siis 5 kertaa 13 vuotta, alkaa kuudes jakso. Mitä meidän pitäisi nyt ensiksi edes **y m m ä r t ä ä** ?

Vastaus: 13 vuotta on tässä teosofisessa liikkeessä ollut mystillinen toistuva jakso. Luvullakin on oma merkityksensä ja voimansa. Sanotaan, että mikä kolmessatoista ei uudestisynty, se on kuolemaksi.

Uuden 13-vuotiskauden alkaminen merkitsee sitä, että tässä työssä olisi jollakin tavalla uudestisyntyvä. Tämä henkinen työ tarvitsee uudistuvaa syvenemistä. — Ainakin kauemmin tässä työssä mukana olleet tietävät, että J. R. Hannula aivankuin toi Pekka

Ervastin takaisin kuoleman tuolta puolen, esittäessään P. E:n henkisen ja okkultisen aseman. Ne, jotka ymmärsivät J. R. H:ta, saivat P. E:n uudelleen takaisin. Ei kuitenkaan entisenä ”kirjailija Pekka Ervastina”, vaan suuren Maailmanuskonnon keskushenkilönä ja Logoksen Isä-ryhmän johtajana, siis suuresti kirkastuneena.

Kun ajattelemme niitä veljiä, jotka eivät tunteneet Pekka Ervastia henkilökohtaisesti, mutta joutuivat paljon kuuntelemaan J. R. Hannulaa, niin heille P. E. jäi eräässä merkityksessä hieman kaukaiseksi henkiseksi suuruudeksi, J. R. H:n opetuksista huolimatta. Tämän seikan aiheutti J. R. H:n läsnäolo, hänen persoonansa. Siksi P. E:n ”on tultava takaisin” ja se tapahtuu perinpohjaisesti P. E:n opetukseen syventymällä.

Sillä tavalla P. E. tulee takaisin Suomeen. Mutta on muistettava, ettemme ymmärrä täydelleen P. E:n opetuksia ilman J. R. Hannulaa, joten J. R. H:n opetuksia on tutkittava siinä mukana. Näin tulee sekä P. E. että J. R. H. takaisin entisestään kirkastuneina.

Meidän pitäisi siis yhä enemmän syventyä nimenomaan Maailmanuskontoon. Meillä on se luonnollinen taipumus, — kun tämä teosofinen kirjallisuuskin on niin tavattoman laaja, — että tutkiessamme jotakin Pekka Ervastin kirjaa, voimme saada väärän kuvan hänen elämäntyöstään. Voimme kukaties ajatella, että hänen elämäntyönsä oli jotakin historiallis-mystillisten asioitten selvittelyä, tai näkymättömän maailman asioiden käsittelyä. Jonkun mielestä P. E. oli

eräs teosofinen kirjailija. Mutta kun otamme kaikki Pekka Ervastian kirjoitukset ja kirjat tutkittavaksemme, kun haemme niistä esille ytimen ja kysymme itseltämme oikein vakavasti, mikä oli Pekka Ervastian varsinainen elämäntehtävä, niin joudumme oman työskentelymme ja tutkimustemme kautta siihen tietoon, että se oli suuren Maailmanuskonnon luominen. J. R. Hannulan opetusten avulla tämä asia on meille selvinnyt: uusi uskonto on syntynyt. Se on keskustapahtuma, sitä emme saa unohtaa kaiken muun hyvän alle, mitä on Pekka Ervastian kirjoissa. Kaikilla muilla opetuksillaan P. E. tuo esiin sitä *s i s ä l t ö ä*, mikä kuuluu tähän suureen Maailmanuskonttoon.

86

Kysymys: Mikä on esteenä, ettei ihminen näe suuria henkisiä totuuksia, kosmillisia tapahtumia kokonaisuutena, vaan mieli kiertää tämän jokapäiväisen elämän pulmissa?

Vastaus: Suurin syy tähän lienee se, ettemme ole vielä kylliksi kasvattaneet itsessämme taitoa keskittyä asioihin. Ei keskittymistaito tule kenellekään lahjana, sitä täytyy harjoitella mietiskelyn avulla. Jos ryhdymme tekemään tällaista henkistä työtä, niin tulee välttämättömäksi osata hieman keskittää ajatuksiaan. Jos ei esitelmässä ole johdonmukaisuutta, niin sitä on vaikea ymmärtää. Paavalikin neuvoi op-

pilaitaan, kun niillä oli taipumus kielillä puhumiseen, että täytyy yrittää puhua niin, että toiset ymmärtävät. Siihen meidän pitäisi pyrkiä. Vähitellen ajatukset tottuvat olemaan henkisten asioiden parissa.

87

Kysymys: P. E:n kirjassa "Vuorisaarna" luvussa XII "Aarteet" sanotaan: "Taivaallisia aarteita ovat kaikki ne rakastavat, rohkaisevat, luottamusta uhkuvat ja siunaavat ajatukset ja tunteet, joita toiset ihmiset omistavat meille. Millä me ne ostamme? Omalla rakkaudellamme, lempeydellämme, avullamme, ystävyydellämme, omilla hyvillä teoillamme. Ja miksikä toisten siunaukset ovat aarteita, miksikä ne ovat arvokkaita? Sentähden, että ne ne muovailevat ja ne ne vähitellen muodostavat sitä meidän taivaallista ylösnousemusruumistamme, josta Paavali puhuu ja josta tulee meidän kuolematon verhomme". Toivoisin aiheeseen valaisua.

Vastaus: Pekka Ervast opettaa, että meidän jokaisen on rakennettava itsellemme kuolematon ruumis. Se rakentuu toisten ihmisten rakastavista ja hyvistä ajatuksista. Tämä on kehoitus siihen, että eläisimme veljinä keskenämme. Oppikaamme veljesrakkauden suurta läksyä.

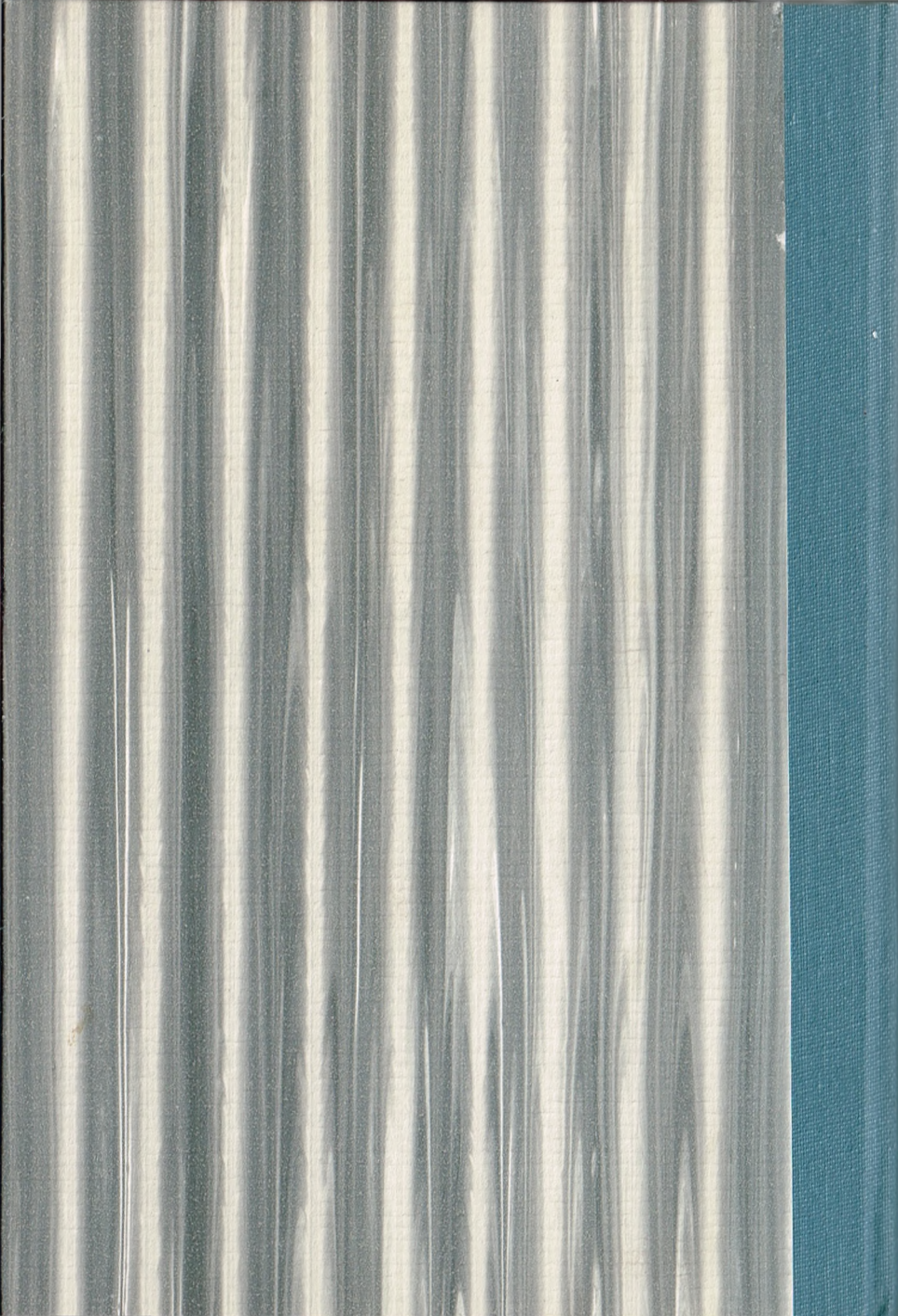
Kristosofista kirjallisuutta samalta tekijältä

	nid.	sid.
Miten ymmärrän elämän koulun ...	100:—	150:—
Uuden ajan työsaralta	100:—	150:—
Kansallinen uudestisyntyminen ...	30:—	—
Rauhan temppeli	100:—	150:—
Elämän arvoitus	150:—	200:—
Vanajavuoren taru	300:—	380:—
Matkalla Temppeliin	150:—	200:—
Ihmisyysuskonnon ulkopiirteet ...	130:—	—
Danielin kirja	200:—	280:—
Liitto	220:—	300:—
Kun aika on täyttynyt	200:—	280:—
Vanha ja uusi ihminen	300:—	380:—
Vuosisjuhlien satoa	150:—	—
Aikamme avain	—	200:—
Tulkoon valkeus	100:—	—
Ihmisyyden puutarha	—	300:—
Mitä on kristosofia	—	250:—
Kaksi maailmaa	—	500:—
Tietäjien todistus	—	400:—
Erämaan tietäjä	—	350:—
Vaeltajan Viesti	—	900:—
Ongelmien seurassa I—II	—	400:—
Matka tuntemattomaan	—	400:—
Tie ihmisyyteen	—	300:—
Vaeltaja	150:—	—

Kirjat lähetetään postivapaasti, kun hinta seuraa tilausta. Sopiva tilaustapa on postiosoitus.

Tilataan osoitteella:
Neiti Alma Allinniemi,
Tampere, Santalahdentie 7 E 13.

HINTA 400:—